గొప్పవాడు

గొట్టిపాటి నాగేశ్వరరావు

శ్రావణ్ జైలు సూపరింటెండెంట్ గది నుండి బయటకు వచ్చాడు.

శ్రావణ్ స్నేహితుడు సత్యాపతిపై హత్యానేరం మోపబడి జైల్లో ఉన్నాడు. సత్యాపతిని చూసి, మాట్లాడి పోదామని శ్రావణ్ వచ్చాడు. శ్రావణ్ సూపరింటెండెంట్ గారి వద్దనుండి పర్మిషన్ తీసుకొన్నాడు. ఓ పోలీసు శ్రావణ్‌ను సత్యాపతి ఉన్న సెల్ వద్దకు తీసుకువచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రావణ్‌ను చూసేపాటికి సత్యాపతికి ప్రాణం లేచి వచ్చింది. శ్రావణ్ తనకున్న ఆప్తమిత్రులలో ఒకడు. తన బాధను అర్థం చేసుకుంటాడనే నమ్మకం వుంది. తన ఆవేదన శ్రావణ్‌తో చెప్పుకోవాలి. తనను అందరూ నేరస్థుడిగా చూస్తున్నారు.

"ఈ హత్య నేను చేయలేదురా శ్రావణ్! అందరూ

నన్ను దోషి అంటున్నారు. నాకు చావాలనిపిస్తూంది. అవమానం భరించలేక" కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకొని అన్నాడు సత్యాపతి.

"నాకు తెలుసురా సత్యా! నీ వీ హత్య చేయలేదు. ఈ హత్య చేసింది వేరే వ్యక్తి!"

సత్యాపతి అదిరిపడ్డాడు. మిత్రుని మాటలు అతన్ని ఆశ్చర్యంలో ముంచాయి. ఇంతవరకు ఒక్కరు కూడ తాను నిర్దోషి అని అన్నవారు లేరు. చివరకు తన అన్నా, వదినలు కూడ తనను హంతకుడనే అంటున్నారు. తనపై వ్యతిరేకంగా కోర్టులో సాక్ష్యం చెప్పటానికి చుట్టుప్రక్కలవారు, తన స్నేహితులైన వారే సంసిద్ధంగా ఉన్నారు. తనకు కేసులో శిక్షపడటం ఖాయం అని తన లాయర్ భుజగోవిందం అన్నాడు. అలాంటిది శ్రావణ్ వేరే వ్యక్తి అనటం వింతగా వుంది.

"వేరే వ్యక్తా ఎవరు? నీ కెలా తెలుసు?"

"నాకు తెలుసు! అంతే!"

"అదే ఎలా?"

"తెలుసుకునే మార్గం నాకు తెలుసు. అలా తెలుసుకున్నాను."

"అదేమిటో చెప్పు! నేనెంతో బాధపడుతున్నాను."

"చెప్తాను. నీకు అర్థంకాకపోవచ్చు!"

"అర్థం చేసుకోటానికి ప్రయత్నిస్తాను."

"సరే! చెపుతాను. జాగ్రత్తగా అర్థంచేసుకోటానికి ప్రయత్నించు. నాకు మెడిటేషన్ చేయటం చిన్నప్పనుండి అలవాటు. ప్రతిరోజూ అర్ధరాత్రి 2 గంటలపాటు

మెడిటేషన్ చేస్తుంటాను. మెడిటేషన్ వలన వాళ్లో కొంత మార్పు వచ్చింది. ప్రతి మనిషిలోను సెవెన్ బాడీస్ ఉంటాయని మన ప్రాచీన యోగశాస్త్రం చెపుతున్నది. అవి—

1. ఫిజికల్ బాడి 2. ఈథరిక్ బాడి 3. యాస్ట్రల్ బాడి 4. మెంటల్ బాడి 5. స్పిరిచువల్ బాడి 6. కాస్మిక్ బాడి 7. నిర్వానిక్ బాడి.

వీటిని ధ్యానంలో ట్రాన్సెండింగ్ చేయగలిగితే, అలా చేయగలిగినవారు అన్నీ తెలుసుకోగలరు. మొదటి శరీరం తప్ప మిగిలిన శరీరాలు అన్ని సూక్ష్మ శరీరాలు.

మనిషి నుండి యాస్ట్రల్ బాడి శరీరం నుండి విడబడి బయటకు వెళ్ళి జరిగిన సంఘటనలను తెలుసుకుంటుంది. ఆ సమయంలో ధ్యానం చేస్తుండాలి. జరిగిన సంఘటనలు కలలో కనిపిస్తున్నట్లు కనిపిస్తుంటాయి. అయితే కలలో చూసిన దృశ్యాలను వెంటనే మర్చిపోతుంటాము. మెడిటేషన్‌లో చూసిన దృశ్యాలను మర్చిపోలేము.

ఇదంతా నీకు నమ్మశక్యంగా లేదు కదూ! అందుకే ఈ న్యూస్ పేపర్ కూడ తెచ్చాను; ఈ న్యూస్ పేపర్ వారం రోజుల క్రిందటిది.

ఇందులో నీకు చెప్పిన విషయం గురించే ప్రొఫెసర్ చార్లెస్ మెక్రిరే రీసెర్చి చేస్తూ కొన్ని విషయాలు వెల్లడించారు. ఆక్స్‌ఫర్డ్ యూనివర్శిటీలోని 'యిన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సైకో ఫిజికల్ రిసెర్చి'లో పనిచేస్తున్నారు చార్లెస్ మెక్రిరే. వారు కూడ సూక్ష్మ శరీరం గురించి కొంత అనుభూతి పొందారు.

చరిత్ర కొన్ని నగ్న సత్యాలు చెపుతున్నది. జూలియస్ సీజర్ రేపు చనిపోతాడనగా ఆ రాత్రి అతని సతీమణికి రేపు సీజర్‌కు అపకారం జరబోతున్నదన్నట్లు కల వచ్చింది. మరు రోజు ఆమె సీజర్‌ను కోర్టుకు వెళ్ళకుండా ఆగమన్నది. కాని ఆయన ఆమె మాటలను కొట్టి పారవేశాడు. క్రూరంగా హత్యచేయబడ్డాడు. ఆమెకు కలలో జరగబోయేది కనిపించింది.

అలాగే ప్రముఖ సైంటిస్టు ఐన్‌స్టీన్ యాటమ్స్‌ను ఎలా కనుగొనగలిగాడంటావు? అతనికి కలలో కొన్ని పాములు తోకను నోటితో పట్టుకొని గుండ్రటి ఆకారంలో దొర్లుతున్నట్లు కలవచ్చింది. వెంటనే యాటమ్స్ మాలిక్యూల్లో తిరుగుతుంటాయనే సత్యం లోకానికి చెప్పాడు.

వారికి ఈ సూపర్ సెక్ సేషనల్ పవర్ యెలా వచ్చింది? వారు ఒకవిధంగా ఆయా విషయాలపై ఒక విధంగా ధ్యానం చేశారు. వారికి ఫ్యూచర్ తెలిసింది. కాని నాకు పాస్టుమాత్రమే తెలుస్తుంది.

ఓ అర్థరాత్రి ధ్యానంలో వుండగా క్రిందపడిపోయాను. రెండు గంటలకు మెలకువవచ్చింది. నాలో యేదో మార్పు వచ్చినట్లపినిపించింది. శరీరం ఆకులా వణకసాగింది. నాలో నుండి ఓ తేజస్సు కళ్ళముందు నిలిచినట్లు ఫీలింగ్ కలిగింది. నా ప్రేరణతో ఆ తేజస్సు సుదూర తీరాలకు ప్రయాణిస్తున్నట్లూ, నాకు అంతా కళ్ళకు కట్టినట్లుంరేది.

నాలో మానవాతీత శక్తులు వచ్చినట్లు గుర్తించాను. నా శక్తిని టెస్టు చేయాలనుకున్నాను.

సుమతి అన్నయ్య లోకేశ్వరరావు ఓ రోజు యింటికి వచ్చాడు. తన కుమార్తె సీత వివాహం నిశ్చయమైనట్లు చెప్పాడు. పెళ్ళికుమారుడు సూర్యారావుకి ఓ.యన్.జి.సి.లో ఉద్యోగమట, లక్షరూపాయల కట్నం యివ్వబోతున్నట్లు చెప్పాడు.

ఆ రాత్రి ధ్యానంలో కూర్చున్నాను. సూర్యారావు ఆకారం కలలో చూస్తున్నట్లు కనిపించింది. అప్పుడు అతని ప్రక్కన లత అనే యువతికూడ కనిపించింది. ఈ లక్షరూపాయలు తీసుకుని సూర్యారావు, లత బొంబాయి వెళ్ళాలని ప్లాన్ వేస్తున్నట్లు నాకు అనిపించింది. నిజమో! కాదో తెలుసుకోమన్నాను. లోకేశ్వరరావు మద్రాసు వెళ్ళాడు. నేను చెప్పింది నిజమేనన్నాడు. పెద్ద గండం నుండి రక్షించావని చెప్పాడు."

సత్యాపతి శ్రావణ్ చెప్పేది విచిత్రంగా విన్నాడు. కాని వెంటనే నిస్పృహతో పెదవి విరిచాడు.

"ఏమోరా! నీవు చెప్పేది నమ్మశక్యంగా లేదు."

"అరే పతి! నీకు నా మాటలమీద నమ్మకం కలగ లేదనుకుంటాను. నీ ఎదుట ఓ చిన్న తమాషా చేయను?"

"ఏమిటది?"

"అలా చూడు! మనకు దూరంగా ఓ సెంట్రీ కాపలా కాస్తూ అటు యిటు తిరుగుతున్నాడు. అతను మనల్నే చూస్తున్నాడు. అతను నాకు యిచ్చిన టైం అయిపో యింది, బయటకు వెళ్ళమని చెప్పాలని వస్తున్నాడు. అతన్ని నీ కళ్ళ ఎదుటే ఓ ఆట పట్టిస్తాను. అప్పుడైనా నమ్మకం కలుగుతుంది" అన్నాడు.

వారికి పదిగజాల దూరంలో ఓ సెంట్రీ తుపాకి భుజాన పెట్టుకొని వారివైపు వస్తున్నాడు.

శ్రావణ్ తన కుడిచేయి చూపుడు వేలును భృకుడి (కనుబొమ్మల) మధ్యభాగమున పెట్టుకొని, కన్నులు సగం మూసి ధ్యానం చేయటం మొదలు పెట్టాడు. అలా మొదలుపెట్టిన అరనిమిషంలోనే అతని శరీరం శిలలా ఎక్కడా చలనంలేకుండా అయింది.

వారినే చూస్తూ వారివైపు వస్తున్న సెంట్రీ కొద్ది దూరంలో ఆగిపోయాడు. అతని కళ్ళు శ్రావణ్ మీద కేంద్రీకరింపబడ్డాయి. ఆతను విస్మయంతో నోరు వెళ్ళబెట్టాడు. రెండు నిముషాలు గడిచాయి.

"బాబోయ్! మంటలు......మం.....టలు,.........
అతను మండిపోతున్నాడు" అని అతను అరవసాగాడు.

చేతుల మీదుగా తుపాకి జారిపోయింది. సెంట్రీ పిచ్చిపట్టినట్లు చిందులు వేయసాగాడు. అతని అరుపులు విన్న సూపరింటెండెంట్, మరికొందరు పోలీసులు కంగారుగా బయటకు పరుగున వచ్చారు.

"ఎక్కడ మంటలు?" ఓ పోలీసు సెంట్రీని అడిగాడు.

శ్రావణ్ మామూలు స్థితికి వచ్చాడు.

"పలకవేం? మంటలేవి?" పోలీసు మరలా అన్నాడు.

శ్రావణ్ సత్యాపతితో నవ్వుతూ మాట్లాడుతున్నాడు.

పిచ్చిపట్టినట్లు చిందులు వేస్తున్న సెంట్రీ ఆగిపోయాడు. కొన్ని సెకండ్ల క్రితం శ్రావణ్ అతని కళ్ళకు మండుతున్నట్లు మంటలలో కనిపించాడు. ఆశ్చర్యం!

ఇప్పుడా మంటలు మాయమైనాయి. మామూలు మనిషిగా ఉన్నాడు. కళ్ళు నులుపుకొని మరోసారి శ్రావణిని ఎగాదిగా చూశాడు. ఎప్పటిలాగే ఉన్నాడు. మంటలు లేవు.

“ఏమిటి నీకేమయింది? పిచ్చిగాని పట్టలేదు కదా? మంటలని అరిచావు కదా? ఎక్కడ చెప్పు?” గద్దించాడు సూపరింటెండెంట్ గారు సెంట్రీని.

సెంట్రీ బిక్క ముఖం వేశాడు.

“సార్! మంటలు యిప్పుడు లేవు?” చిన్నగా గొణగసాగాడు.

“లేవా? ఏమైనట్లు? నీ బాబు వచ్చి నీళ్ళు చల్లి ఆర్పివేశాడా?” సహజమైన కోపంతో అరిచాడు.

“ఏమో సార్! అంతా మాయగా వుంది. ముద్దాయితో మాట్లాడుతున్న ఆ సార్ క్షణం ముందు మంటలలో తగులబడి పోతున్నట్లు కనిపించాడు. ఇప్పుడు మామూలుగానే ఉన్నాడు.”

“ఛా....నోర్ముయ్! ఆ సార్ మండటమేమిటి? అంతలోనే మామూలుగా కనిపించటమేమిటి? ఈమధ్య నీవు తిక్కతిక్కగా మాట్లాడుతున్నావు. సెలవు యివ్వటం లేదని నామీద గుర్రుగా వున్నావు. కేర్ లెస్ గా ప్రవర్తిస్తున్నావు. బి హేవ్ యువర్ సెల్ఫ్! యిలాంటి తిక్క చేష్టలు మరోసారి చేశావంటే ఉద్యోగం ఊడగొట్టి విశాఖపట్టణం పిచ్చాసుపత్రిలో చేర్పిస్తాను.”

“సారీ సార్!” సెంట్రీ దిగులుగా శాల్యూట్ చేశాడు. ఆయన లోపలకు వెళ్ళాడు.

అంతా సినిమా చూస్తున్నట్లు చూస్తున్న సత్యాపతికి అంతటి విషాదంలోను ఓ దరహాసం పెదవులమీద మొల కెత్తింది.

"రియల్లీ ఫంటాస్టిక్! అవునూ యిదెలా సాధ్యం?"

"ఇది చాలా సింపుల్. మెడిటేషన్ ద్వారా అతని మైండ్‌ని ముందట కంట్రోల్ చేయగలను. తర్వాత నేను మండుతున్నట్లు అతని మైండ్‌కు సజెషన్ యిస్తాను. ఇదంతా యిక్కడనుండే చేస్తాను. అయితే యిది అంతా భ్రమ మాత్రమే!

ఇంకా నీకు నమ్మకం కలగ లేదనుకుంటాను. నీలో యిన్నాళ్ళు తిరిగినవాడు, వున్నట్టుండి ఒక్కసారిగా గొప్ప శక్తులు సంపాదించాడంటే నీకే కాదు ఎవ్వరికీ నమ్మబుద్ధి కాదు" అన్నాడు శ్రావణ్.

"ఇప్పటివరకూ నీవు చెప్పేది యేదోలా వున్నా ప్రత్యక్షంగా యిప్పుడు జరిగిన సంఘటనలన నమ్మకం కలగసాగింది. అది సరే శ్రావణ్! నేను యిప్పుడు నడి సముద్రంలో చిల్లిపడిన నావలో కొట్టుకులాడుతున్నాను. నన్ను నీవు ఎలా రక్షించగలవు?" అడిగాడు సత్యాపతి.

"నన్ను నీవు నీ తరఫు సాక్షిగా కోర్టులో నీ లాయర్‌ను ప్రవేశపెట్టమను! సాక్ష్యం చెపుతాను. హత్య ఎలా జరిగింది చెపుతాను. నిన్ను రక్షిస్తాను."

"ఇంతకూ హత్య చేసిన వ్యక్తి ఎవరు?"

"అతనెవరో నాకూ తెలియదు. కాని నేను అతన్ని చూడగలను."

మరలా డీలా పడిపోయాడు సత్యాపతి.

"అలా నీరు గారిపోకు! వాడి ముఖాన వాడి పేరు లేదు. వుంటే చెప్పగలిగే వాడినే! వాడిని మాత్రం నిన్ను యిప్పుడు చూస్తున్నట్లు చూడగలను మరలా."

"వాడిని పట్టుకురాగలవా?"

"అదీ అసాధ్యమే! ఎందుకంటే వాడు ఒకచోట ఉండడు. నేను మంచి చిత్రకారుడిని. నేను వాడి బొమ్మ గీస్తాను. కోర్టులో సాక్ష్యం చెపుతూ గీసిన బొమ్మ కోర్టువారి ముందుంచుతాను. పోలీసులు బొమ్మ సహాయంతో వాడిని పట్టుకోగలరు నేరం బయట పడవచ్చు!"

"సరే! మరో రెండు రోజులలో కేసు ట్రయల్ బిగిన్ కాబోతున్నది. నా లాయర్ భుజగోవిందంతో నీ గురించి చెప్తాను. నీ సాక్ష్యం చెప్పించమని ప్రాధేయపడతాను."

"అలాగే! నిన్ను కోర్టులో కలుసుకుంటాను."

"ధాంక్యూ రా! యిన్నిరోజులు నిద్రకూడ పోలేదు. ఈ రోజు హాయిగా పడుకుంటాను."

"యస్! హాయిగా గుండెలమీద చేయి వేసుకొని నిద్రపో! వెళ్ళివస్తా!"

శ్రావణ్ వెళ్ళిపోతుంటే సత్యాపతి ఆరాధనగా చూస్తుండిపోయాడు.

గొప్పవాళ్ళు యుగానికి ఒక్కరో, ఇద్దరో పుడుతుంటారు. వారిలో లెక్కింపదగినవాడు శ్రావణ్ అనుకున్నాడు సత్యాపతి.

2

టైం పదిన్నర అయింది. కోర్టు హాలు జనంతో క్రిక్కిరిసి వుంది. జడ్జిగారు ఆ రోజు సత్యాపతి కేసు విచారణకు తీసుకోబోతున్నారు.

న్యాయమూర్తి వచ్చి తన సీటులో ఆశీనులయ్యారు. అందరూ వినయంగా లేచి నిలబడ్డారు. న్యాయమూర్తి కోర్టుకు నమస్కరించి కూర్చున్నారు. వారితోపాటు అందరూ కూర్చున్నారు.

కోర్టు హాలు నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

మొదటి సాక్షిగా పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ సురేంద్ర కోమలిని ప్రవేశపెట్టారు.

కోమలి ప్రమాణం చేసి చెప్పసాగింది:

“చనిపోయిన పుణ్యవతి, సత్యాపతి భార్యాభర్తలు. వారి ప్రక్క యింటిలోనే నేను, నా భర్త పిల్లలు వుంటున్నాము. పుణ్యవతి నా స్నేహితురాలు. ఎంతో మంచిది. వారి పెళ్ళయి మూడు సంవత్సరాలే అయింది.

పెళ్ళయిన నాటినుండి భార్యాభర్తలు తగవులాడు కుంటుందేవారు. సత్యాపతికి పుణ్యవతికి పెళ్ళిచేసు కోవటం యిష్టంలేదు. కట్నం యింకా యెక్కువ తీసు కోవాలని సత్యాపతిగారి అభిప్రాయం. కాని సత్యాపతి గారి తల్లి ముత్యాలమ్మ పుణ్యవతినే చేసుకోమని పట్టు బట్టింది. పుణ్యవతి తండ్రిగారు ధర్మారావుగారు సత్యా పతికి యాభైవేల కన్నా యెక్కువ యివ్వలేనన్నాడు. పెళ్ళిచేసుకోక తప్పలేదు సత్యాపతిగారికి.

పుణ్యవతి తండ్రి యీ మూడు సంవత్సరాలలో మంచి

మంచి సెంటర్స్‌లో ఎపార్టుమెంట్స్ కట్టించి లక్షలు గడించారు. అది సత్యాపతిగారికి భార్యపై కక్ష పెరగటానికి కారణమైంది. రోజూ పుణ్యవతిని హింసిస్తూండేవాడు. అప్పుడప్పుడు చేయి కూడ చేసుకునేవాడు.

ఒకటి రెండుసార్లు 'మీ నాన్నగారివద్దనుండి రెండు లక్షలు తీసుకొనిరా! లేకపోతే బ్రిడ్జిమీదనుండి నీటిలోకి తోయటం ఖాయం!' అని అంటుండేవాడని పుణ్యవతి చెప్పింది.

ప్రక్క యింటిలో వున్న మాకు వారి మాటలు స్పష్టంగా వినిపించేవి—పుణ్యవతి నాతో—'మా నాన్నగారు పిసినారి, నా భర్త మొండిఘటం. మా నాన్నకు నేను ఒక్కతినే సంతానం కదా! అంత డబ్బు వుంది. రెండు లక్షలు యిస్తే ఏం పోయింది? మావారు కూడ ఏదొక బిజినెస్ చేసుకుంటారు కదా? తనకు వచ్చే పదిహేను వందల రూపాయలతో సంసారం లాగటం కష్టం అంటున్నారు. వారిద్దరి మధ్య నేను నలిగిపోతున్నాను. వదలమంటే పాముకు కోపం కరవమంటే కప్పకు కోపం. ఎలా బ్రతకాలో? ఏమిటో?' అనేది.

అడగ్గా అడగ్గా చివరకు ఒక లక్షరూపాయలకు నగలు కొనిపెట్టటానికి తన అంగీకారాన్ని తెలిపాడు పుణ్యవతి నాన్నగారు. అంత డబ్బు క్యాష్ రూపంలో యివ్వటం అతనికి యిష్టంలేదు. సత్యాపతి యెక్కడ ఆ డబ్బు ఖర్చుచేస్తాడోనని భయం ఆయనకు.

అన్నట్లుగానే ధర్మారావుగారు లక్షరూపాయల నగలు కొనిపెట్టారు. చనిపోయిన రాత్రి యిద్దరూ ఒకే గదిలో పడుకున్నారు. తెల్లవారుజామున పనిమనిషి

'గదిలో పుణ్యవతి చనిపోయింది' అని కేకలు పెట్టింది. లేచి చూశాము.

ఆమె చచ్చిపడి వుంది. శరీరం నిండా కత్తిపోట్లు. నగలు అపహరింపబడ్డాయి. ఆమె భర్త సత్యాపతి రక్తపు బొట్టులతో చేతిలో కత్తితో ఉన్నాడు. ఆయనకు మినహా మరొకరి అవకాశంలేదు" అని ముగించింది.

తర్వాత ధర్మారావుని బోను ఎక్కించారు సురేంద్రనాథ్.

ధర్మారావు కూతురు చనిపోయిందనే దుఃఖంతో కొద్దిసేపు మాట్లాడలేక పోయాడు. తర్వాత బావురుమని ఏడ్చాడు.

"నాకు కూతురు పుణ్యవతి ఎలాగో అల్లుడు సత్యాపతి అలాగే ననుకున్నాను. డబ్బుకోసం భార్యను యింత ఘోరంగా చంపుతాడని ఊహించలేదు. నన్ను పుణ్యవతి పెళ్ళయిన నాటినుండి డబ్బు అడుగుతూనే ఉండేది. అప్పటికి అప్పుడప్పుడు పంపేవాడిని.

ఓ రోజు వచ్చి రెండు లక్షలు యివ్వండి! అల్లుడు గారు వ్యాపారం చేస్తారట అని అన్నది. నాకు అతనికి అంత డబ్బు యివ్వాలనిపించలేదు. వ్యాపారంలో డబ్బు పోగొట్టుకొని మరలా అడుగుతుంటాడు. వ్యాపారం చేయటం నాకు యిష్టంలేదు. అందుకే డబ్బు నా అల్లునికి యివ్వదలుచుకోలేదు.

పుణ్యవతికి లక్ష రూపాయలు పెట్టి నగలు చేయించి నగలను అల్లునికి యివ్వవద్దని జాగ్రత్త చెప్పాను. జీవితంలో యెప్పుడూ వాటిని తీయనని, ఎవ్వరికీ యివ్వనని

ఆమెచేత వట్టు కూడ వేయించుకున్నాను. ఆ నగలే ఆమె ప్రాణాలు తీశాయి. నగలకొరకు ఆమెను చంపాడు. నగలను దాచాడు దుర్మార్గుడు—"

మూడవ సాక్షి లక్ష్మీనారాయణను ఎక్కించాడు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గారు.

"సత్యాపతి నా స్నేహితుడు. సత్యాపతి యింటి వెనుక యింటిలో నేను ఉంటున్నాను. సత్యాపతికి నేను రెండువేల రూపాయలు యివ్వాలి. అంతకు ముందు రోజు అంటే పుణ్యవతి చనిపోయిన ముందు రోజు డబ్బు యివ్వమన్నాడు. నేను ఆ రాత్రికి ఇస్తానన్నాను.

నేను మరు రోజు ఆరు గంటలకే కేంపుకు వెళ్ళాలి. అందుకే ఆ రాత్రి పదిగంటల సమయంలో సత్యాపతి ఇంటికి వచ్చాను. ఆ సమయంలో ఇద్దరూ ఘర్షణ పడుతున్నారు.

సత్యాపతి ఆమె నగలను ఇవ్వమంటున్నాడు. మంచి వ్యాపారం ఒకటున్నది, అందులో భాగం కలవమని సత్యాపతి స్నేహితుడు అడుగుతున్నట్లు చెప్పాడు. ఆమె ససేమిరా ఇవ్వనంటున్నది. ఇలాంటి అవకాశం మరోసారి రాదు. నగలు యెప్పుడైనా కొనవచ్చు అంటున్నాడు. ఆమె అంగీకరించటంలేదు. నేను అతనికి డబ్బు ఇచ్చి వెంటనే వచ్చాను" అన్నాడు.

తర్వాత పనిమనిషి లక్ష్మిని విచారించాడు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గారు.

"నా పేరు లక్ష్మి. పుణ్యవతమ్మగారి ఇంటిలో రెండు సంవత్సరాలనుండి పనిచేస్తున్నాను. తెల్లవారుజాము

నాలుగున్నర ఐదుగంటల సమయంలో ఆరియింటికి వెళ్ళాను. అప్పుడు తలుపులు దగ్గరకు వేసి ఉన్నాయి. సత్తేపతి అయ్యగారి చొక్కానిండా నెత్తురు, చేతుల నిండా నెత్తురు. నేను భయపడిపోయాను. అమ్మగారు గదిలో ఒక మూలన కత్తిపోట్లతో చచ్చి పడివున్నారు. నేను కేకలు పెట్టాను. ప్రక్క ఇళ్ళలోనివారు వచ్చారు. పోలీసులకు చెప్పాను."

పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గారు మరో సాక్షికి ఎగ్జామినేషన్ చేశారు. వారి ఫ్యామిలీ డాక్టర్ వీరభద్రరావు డాక్టర్ తన సాక్ష్యంలో ఇలా చెప్పారు:

"సత్యాపతి స్వతహాగా చాలా మంచివాడు. భార్యతో చాలాసార్లు తన హాస్పిటల్ కు వచ్చాడు. పుణ్యవతి, అతను క్షణం కూడ సఖ్యతగా వుండేవారు కాదు. పుణ్యవతి చెప్పేది సత్యాపతి రాత్రిపూట వున్మాదిగా ప్రవర్తిస్తుంటాడని. అతనికి నిద్రలో నడిచే అలవాటు కూడా వుందని చెప్పింది. నేను అతని మైండ్ ప్రశాంతంగా వుండటానికి టాబ్ లెట్స్ కూడ యిచ్చేవాడిని. ఆ బిళ్ళలు వాడిన తర్వాత అతను బాగానే వుంటున్నాడని అన్నది."

"అంటే వున్మాదం మగలా రావటానికి అవకాశం వున్నదా?" పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ గారి ప్రశ్న.

"మైండ్ బాగా డిస్టర్బ్ అయితే అతను అలాగే ప్రవర్తింపవచ్చు! ఒక సమస్యను గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించటం మెంటల్ షాక్ తగిలినప్పుడు ఈ లక్షణాలు రావచ్చు! అప్పుడు అతను హత్యచేసినా ఆశ్చర్యపడవలసిన పనిలేదు."

కోర్టువారు అప్పటివరకూ చెప్పిన సాక్ష్యాధారాలతో సత్యాపతే ఈ హత్య చేశాడని నిర్ధారణకు వచ్చారు. హత్యకు ఉపయోగించిన కత్తిపై అతని వ్రేలిముద్రలే వున్నాయి. నగల కోసం సత్యాపతి ఈ హత్య చేశాడని నమ్మారు.

న్యాయమూర్తి సత్యాపతిని అడిగాడు.

"నీవేమయినా చెప్పుకు నేది వుందా?"

"నేను హత్య చేయలేదు."

"అలా అంటే పరిపోదు. వున్న సాక్ష్యాలన్నీ నీకు వ్యతిరేకంగా చెపుతున్నాయి. అలాంటప్పుడు ఏ ఆధారం లేకుండా నేను హత్య చేయలేదంటే శిక్షనుండి తప్పించుకోలేవు. నీవు చెప్పేదానికి సరియైన ఆధారం చూపించాలి!"

"యువరానర్! నేను విన్నవించుకు నేది ఒక్కటే. ఈ కేసులో నా తరఫున సాక్షిగా నా మిత్రుడు శ్రావణ్‌ను విచారించునట్లు అనుమతి కోరుతున్నాను."

"ఇట్స్ ఆల్ రైట్" న్యాయమూర్తి అనుమతించాడు.

శ్రావణ్ బోను ఎక్కాడు.

"దేవునిమీద ప్రమాణంచేసి అంతా నిజమే చెపుతాను. అబద్ధం చెప్పను" ప్రమాణం చేయమని అడిగాడు కోర్టు గుమస్తా.

"దేవునిమీద ప్రమాణంచేసి అంతా నిజమే చెపుతాను. అబద్ధం చెప్పను" అన్నాడు శ్రావణ్.

డిఫెన్సు లాయర్ భుజగోవిందం అడిగాడు.

"నీ పేరు?"

"శ్రావణ్ !"

"ఈ కేసును గురించి మీకేం తెలుసు?"

"సత్యాపతి అందరూ అనుకుంటున్నట్లు హంతకుడు కాదు. దుర్మార్గుడు కాదు. భార్యతో కీచులాడే మన స్తత్వం కలవాడు కావచ్చునేమోగాని, భార్యను క్రూరంగా హత్యచేసి ఆమె నగలు దొంగిలించి అమ్ముకొని హాయిగా బ్రతకాలనుకునే క్రిమినల్ కాదు.

ఆ రోజు రాత్రి యిద్దరూ పదిన్నరవరకూ కీచులాడు కున్నారు. తరువాత యిద్దరూ చెరో బెడ్ మీద పడు కున్నారు. సత్యాపతి పడుకున్న గంటకే గాఢనిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

అంతలో ఓ వ్యక్తి ఆ ఇంటిముందుకు వచ్చాడు. తన వద్దనున్న తాళాల గుత్తితో ఇంట్లోకి ప్రవేశించాడు. అతను అంతకుముందు భార్యాభర్తలు నగలకోరకు తగవు లాడుకోవటం చూశాడు. అప్పుడే అతనికి పుణ్యవతి నగలపై కన్నుపడింది.

తలుపులు తెరుచుకొని అతను వారి బెడ్ రూంకి వచ్చాడు. సత్యాపతి ముక్కువద్ద క్లోరోఫామ్ ఉన్న హేండ్ కర్చీఫ్ వుంచాడు. అతను కొన్ని సెకండ్లలోనే మత్తులోకి జారుకున్నాడు. అతను పుణ్యవతి వద్దకు వెళ్ళసాగాడు.

చీమ చిటుక్కుమంటేనే మేలుకుంటుంది పుణ్యవతి. ఎవరో వ్యక్తి తనవద్దకు రావటంచూసి కెవ్వుమని అరవబోయింది. వెంటనే అతను ఆమె నోరు గట్టిగామూశాడు. ఆమె అతన్నుండి విడిపించుకోవటాని ప్రయత్నించింది. చేతిని గట్టిగా కరిచింది.

అతను వెంటనే ప్యాంటు జేబులోని బటన్ నైఫ్ బయటకుతీసి ఆమె గుండెలలో గుచ్చాడు. రక్తం చిమ్మి అతనిమీద పడింది. ఆమె యింకా గింజుకుంటూనే వున్నది. అతను విదారు పోట్లు పొడిచాడు. ఆమె అచేతనమయింది. అతను గబగబా నగలను దొంగిలించుకొని ప్యాంటు జేబులో దాచాడు.

తర్వాత సత్యాపతి వద్దకు వచ్చాడు. అతని వట్టలు తాను ధరించి, తన రక్తపు మరకల వట్టలు అతనికి వేసి, హత్యచేయటానికి వినియోగించిన కత్తిపై తన చేతి వ్రేలిముద్రలు తుడిచి, సత్యాపతి చేతి వ్రేలిముద్రలు పడేలా అతని చేతిలో కత్తి వుంచి, యథాతథంగా తలుపులు వేసి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు—"

"ఎవరతను?" ఉత్కంఠతో వింటున్న న్యాయమూర్తి అడక్కుండా వుండలేకపోయాడు.

"ఇదిగో ఈ చిత్రంలో ఉన్న వ్యక్తే హంతకుడు. నగలు దొంగిలించి పుణ్యవతిని చంపాడు" తను వేసిన చిత్రాన్ని న్యాయమూర్తికి అందించాడు.

న్యాయమూర్తి చిత్రాన్ని విచిత్రంగా చూశాడు. ఆయన కొద్దిసేపు అలాగే ఉండిపోయాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ రవికుమార్ ఇచ్చిన ఫోటోలను తీసి చూశాడు. ఆయన్ని మరీ ఆశ్చర్యంలో ముంచిన విషయం ఆ ఫోటోలు ఈ చిత్రం ఒకేలా ఉన్నాయి.

అయితే పుణ్యవతిని చంపుతూ ఓ వ్యక్తి వున్నాడు చిత్రంలో. చంపుతున్న వ్యక్తి చేతికి అనువేళ్ళున్నాయి. ప్రక్కన సత్యాపతి నిద్రపోతున్నాడు బెడ్ మీద పడుకొని. ఆమె ఆ రాత్రి ధరించింది తెల్లచీర అని

న్యాయమూర్తి కూడా గుర్తింపలేకపోయాడు అంతకు ముందు. శ్రావణ్ గీసిన చిత్రంలో తెల్లని రంగు వేసి చీర రంగు తెలియజేశాడు.

వెంటనే ఆమె చీరను తెప్పించి చూశాడు న్యాయమూర్తి. ఆయన ఆశ్చర్యం రెట్టింపయింది. చిత్రంలో ఉన్నట్లే చీర చాలాభాగం తెల్లగా వుంది. మిగతాదంతా ఎర్రగా రక్తసిక్తమై వుంది.

హత్య జరిగి సుమారు నెలరోజులయింది. ఆ గదిని శ్రావణ్ హత్యజరిగిన రోజున చూసినా అంత స్పష్టంగా ప్రతి వస్తువు ఉన్నదున్నట్లు జ్ఞాపకం ఉంచుకొని గీయటం మానవమాత్రులకు అసాధ్యం. హత్య జరిగిన రోజునుండి ఆ యింటికి తాళంవేసి ఉన్నది.

"ఈ వ్యక్తి యిప్పుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు?" అడిగాడు న్యాయమూర్తి.

శ్రావణ్ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. చూపుడువ్రేలు కనుబొమ్మల మధ్య వుంచి చెప్పసాగాడు.

"అతను కలకత్తా చౌరంగి సెంటర్‌లో నగలను అమ్ముతున్నాడు. "ఆనంద సేన్ జావలరీస్, చౌరంగీ, కలకత్తా—700071" అని అతను వున్న షాపుమీద ఇంగ్లీషులో వ్రాసి వున్నది. అతను సేఠ్‌తో మాట్లాడుతున్నాడు—"

"నీవు చెప్పింది నిజమని నమ్మటం ఎలా?"

"యువరానర్! అతను మరో అరగంటవరకే ఆ షాపులోనే ఉండవచ్చు బేరం కుదరక. మీరు వెంటనే కలకత్తా ప్రభుత్వానికి, హోంమినిష్టర్ గారికి, కమీషనర్ గారికి టెలెక్స్ మెసేజ్ యిప్పించండి! వారు పట్టు

ఉంటాడు. నిజం తెలుస్తుంది."

న్యాయమూర్తికి శ్రావణ్ చెప్పిన దానిలో నిజం ఉన్నట్లు అనిపించింది. వెంటనే కేసు మరో రోజుకు ఎడ్జర్న్ చేసి, యస్.పి. గారికి ఫోన్ చేసి చెప్పారు.

యస్.పి.గారు కలకత్తాలోని హోం మినిష్టర్ గారికి నగర కమీషనర్ గారికి టెలెక్స్ మెసేజ్ పంపారు.

కలకత్తా కమీషనర్ హుటాహుటిని ఆనందసేన్ జువలరీస్ పై దాడి జరిపారు.

ఇంటర్ నేషనల్ క్రిమినల్ రాబర్టును పట్టుకున్నారు. రాబర్టు చేతికి ఆరువేళ్ళు ఉన్నాయి. ఆనందసేన్ జువలరీస్ లో పుణ్యవతి వద్ద దొంగిలించిన నగలు సమస్తం వున్నాయి. ఆ నగల వివరణ, కేసులో యిచ్చిన నగల వివరణ ఒక్కటిగానే ఉన్నాయి.

రాబర్టును యింటరాగేట్ చేయగా రాబట్టిన సమాచారం యిది:

రాబర్టుకు హైదరాబాద్ లో ఓ అనుచరుడు శారంత్ అని వున్నాడు. ఇద్దరూ స్మగ్లింగ్, దొంగతనాలు, చేస్తుంటారు. రాబర్టు శారంత్ వద్దకు అప్పుడప్పుడు వస్తుంటాడు. రాబర్టు ఆ రోజు పుణ్యవతి మెడలో ఉన్న నగలు చూడటం జరిగింది, కళ్ళు చెదిరాయి. ఎలాగయినా వాటిని దొంగిలించాలనే కోరిక కలిగింది. తాను యిప్పట్లో మరలా హైదరాబాదు రాడు. కలకత్తా నుండి పారిస్ వెళ్ళాలని వున్నాడు. కాని తనను రెడ్ హేండెడ్ గా పట్టుకున్నారు.

"తానే పుణ్యవతిని దారుణంగా చంపి, నగలు అపహరించాను" అని తన నేరం అంగీకరించాడు రాబర్టు.

3

"మీ రీ హత్య మీ స్నేహితుడు చేయలేదని యెలా అనుకున్నారు?" లాయర్ భుజగోవిందం ప్రశ్నించాడు శ్రావణ్ ను.

"సత్యాపతిని హత్య జరిగిన తర్వాత కలిశాను. వాడి ముఖంలో దైన్యం కనిపించింది. నా కెందుకో వాడు అమాయకుడని అనిపించింది. నా కున్న శక్తితో వాడి నెలాగయినా రక్షించాలనుకున్నాను. రాత్రల్లా మెడిటేషన్ చేస్తూ నిజం తెలుసుకున్నాను."

"నీలో ఈ శక్తి యెలా వచ్చింది?"

"నాలో వుండే సూక్ష్మ శరీరాలను యాక్టివేట్ చేయటం ద్వారా యీ శక్తి సంపాదించగలిగాను."

"ఈ శక్తి ద్వారా జరగబోయేది చెప్పగలవా?"

"లేదు, కొందరికి కొన్ని మాత్రమే వస్తాయి. అన్నీ రావు."

జడ్జి గారు జడ్జిమెంట్ చెప్పారు. అందులో శ్రావణ్ ను గురించి వివరిస్తూ వ్రాశారు. అతని సాక్ష్యం చట్టానికి వ్యతిరేకమయినా, అలాటివి నమ్మినా, నమ్మకపోయినా రాబర్ట్ తానే పుణ్యవతిని చంపానని ఒప్పుకున్నాడు కనుక, దొంగిలించిన నగలతో పట్టుబడ్డాడు కనుక, సత్యాపతి నిర్దోషి అని నిర్ణయించి, రాబర్టుకు యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష విధించటమైనది.

సత్యాపతి విడుదలయినాడు.

4

నిజాం కళాశాల ఆవరణ చాలా కోలాహలంగా వుంది. రంగు రంగుల కాగితాలతో సుంధరంగా అలంకరిం

చారు. స్త్రీలు కూర్చోటానికి ఒకప్రక్క అరేంజ్ చేశారు. మరోప్రక్క పురుషులకు అరేంజ్ చేశారు. అప్పటికే యెంతోమంది గుంపులు గుంపులుగా వచ్చారు.

మైకులో మరో పదిహేను నిముషాలలో మన ముఖ్యమంత్రిగారు వస్తారు అని ఎనౌన్స్‌మెంట్ క్షణం క్షణం మారుమ్రోగుతున్నది.

వేదిక చాలా ఎత్తుగా కట్టారు. పెద్ద పెద్ద కుర్చీలు ఐదు మాత్రమే వున్నాయి.

పదిహేను నిముషాలు అన్నది అరగంట గడిచింది. శ్రావణ్ వేదికకు దగ్గరలో కూర్చున్నాడు.

అంతలో ముఖ్యమంత్రిగారు వస్తున్నట్లు కోలాహలం వినిపించింది. జనం జిందాబాద్....జిందాబాన్ అనే నినాదాలు చేయసాగారు.

పైలట్ హారన్ కొట్టుకుంటూ వచ్చాడు.

ముఖ్యమంత్రిగారు టాపు లేని జీపులో వస్తున్నారు. దారి పొడువునా జనం చేతులు వూపుతున్నారు. ఎన్నో పూలదండలు ముఖ్యమంత్రిగారిపై వేస్తున్నారు. పూల దండలను ముఖ్యమంత్రిగారు చిన్నపిల్లలపై విసురుతూ అవ్యక్త అనురాగాన్ని తెలియపరుస్తున్నారు.

ముఖ్యమంత్రిగారు వేదికమీదకు వచ్చారు.

జనంలో పెద్ద కోలాహలం చప్పట్లతో ఆ ప్రదేశమంతా మారుమ్రోగింది. ముఖ్యమంత్రిగారితో పాటు రాష్ట్రమంత్రులు వి.ఐ.పీలు వచ్చారు. వారి వెనుక ఎస్కార్టు తుపాకులతో వచ్చారు.

ముఖ్యమంత్రిగారు వేదికమీద వున్న కుర్చీలో కూర్చున్నారు. వారి మెడలో యెన్నో మాలలు వేశారు.

నవ్వుతూ చేయి వూపారు. ప్రజలు కురిపించే అనురాగపు జల్లుకు ముఖ్యమంత్రిగారి మనస్సు తేలిపోతున్నది.

వారితో పాటు కొందరు మంత్రులు వేదికను అలంక రించారు.

"ఇప్పుడు మన ప్రియతమ నాయకులు ముఖ్యమంత్రి గారు మాట్లాడుతారు" మైకులో వినిపించింది.

ప్రజలలో మరోమారు కోలాహలం వినిపించింది. ముఖ్యమంత్రిగారు కుర్చీనుండి లేచి మైకు వద్దకు వచ్చారు. వారు మాట్లాడటం మొదలుపెట్టేసరికి ప్రజలు నిశ్శబ్దం అయినారు. లక్షలమంది జనం చెవులు రిక్కించి విన సాగారు.

ముఖ్యమంత్రిగారు తమ ప్రసంగం సరళమైన తెలు గులో సాగిస్తున్నారు. అందరూ వుత్కంఠతో విన సాగారు.

శ్రావణ్‌లో చలనంలేదు. సడన్‌గా నిశ్చలస్థితిలోకి వచ్చాడు. భృకుటి మధ్య చూపుడువ్రేలు పెట్టి ధ్యానంలో మునిగిపోయాడు....పది నిముషాలు గడి చాయి.

అంతే! శ్రావణ్ పిచ్చిపట్టినవాడిలా లేచాడు.

"ఆపండి!" అంటూ పెద్దగా కేక పెట్టాడు.

పైకి లేచినవాడు ముఖ్యమంత్రిగారి వద్దకు పరుగు పెట్టాడు.

అందరి దృష్టి శ్రావణ్ వైపు మరలింది. అతనికి పిచ్చి పట్టిందేమోననుకుంటున్నారు కొందరు. అతను ముఖ్య మంత్రిగారికి ఏదయినా అపకారం చేయటానికి పరుగు పెడుతున్నాడని కొందరు ఆవేశంగా "పట్టుకొండి! పట్టు

కొండి!" అంటూ అరవసాగారు.

ఆ ప్రదేశమంతా గందరగోళంగా తయారయింది. జనం ఒకరినొకరు త్రొక్కుకోవటం, నెట్టుకోవటం, అరుపులతో కాలేజి ఆవరణ మారుమ్రోగింది.

ముఖ్యమంత్రిగారు తన దగ్గరకు వస్తున్న శ్రావణ్‌ను చూసి స్టన్ అయిపోయి నిలబడ్డారు .... ప్రసంగం ఆపారు.

కొందరు మంత్రులు ముఖ్యమంత్రిగారికి ప్రొటెక్షన్‌గా వారివద్దకు రాసాగారు.

అప్పటివరకూ అప్రమత్తంగా వున్న పోలీసులు తెలివిలోకి వచ్చారు.

శ్రావణ్ అప్పటికే ముఖ్యమంత్రిగారికి అతి సమీపంలోకి వచ్చారు. వారు శ్రావణ్‌ను వింతగా చూశారు.

"నీకేం కావాలి?" ముఖ్యమంత్రిగారు అడిగారు.

శ్రావణ్ కు ఆవేమీ పట్టలేదు. ఒక్కసారిగా ఉద్రేకంతో ముఖ్యమంత్రిగారి చేతిలోని మైక్ రిసీవర్ లాగి, రిసీవర్‌ను గబగబా వూడదీయసాగాడు.

అంతలో డి. ఐ. జి. గారు శ్రావణ్‌ను పట్టుకున్నారు.

"సార్! యిందులో టైంబాంబ్ వుంది. దాన్ని ముఖ్యమంత్రిగారిని చంపాలని పెట్టారు కొందరు దుండగులు" అన్నాడు.

"వాట్ ....?" విస్మయంగా అడిగారు ముఖ్యమంత్రిగారు.

"అది కొద్ది క్షణాలలో పేలిపోగలదు. అందరం సమూలంగా చనిపోతాం. నన్ను వదలండి సార్!

దాన్ని తీస్తాను" శ్రావణ్ అరుస్తున్నాడు.

ముఖ్యమంత్రిగారు డి. ఐ. జి. కి సంజ్ఞ చేశారు. డి.ఐ.జి. శ్రావణ్‌ను విడిచిపెట్టారు.

శ్రావణ్ మైక్ రిసీవర్‌ను విప్పి అందులో జాగ్రత్తగా అమర్చిన మినీ టైంబాంబును బయటకు తీశాడు.

దాన్ని దూరంగా శక్తికొద్దీ విసిరాడు.

టైంబాంబ్ వారికి ఇరవైగజాల దూరంలో వున్న ఓ బిల్డింగ్ మీద పడింది. వెంటనే "ఢాం" అనే శబ్దం శాలేజి అవరణలో మారుమ్రోగింది. ఆ శబ్దానికి అచట వున్న వారి చెవులు చిల్లులు పడ్డాయా అన్నట్లుంది. శబ్దం వినిపించటం బిల్డింగ్ పైకప్పు కూలిపోవటం వెంట వెంటనే జరిగిపోయాయి. కొన్ని సెకండ్ల కాలంలోనే ఆ ప్రాంతం దట్టమైన పొగలతో నిండిపోయింది.

ఐదు నిమిషాల వరకూ ఆ పొగలలో ఏమీ కనిపించ లేదు. ఎవరూ చనిపోలేదు.

ఛీఫ్ మినిస్టర్‌గారి చుట్టూ ఎస్కార్టు చుట్టుముట్టారు. రక్షణ చర్యలు చకచకా సాగిపోయాయి.

పోలీసులు శ్రావణ్‌ను నిర్బంధంలోకి తీసుకున్నారు.

జనం ఒకటే కేకలు, పెద్దగా అరుపులు గందరగోళంగా తయారయింది. కొందరు రాజకీయ నాయకులు యువకులను ప్రోత్సాహపరిచారు. యువకులు ఉద్రేకంతో ప్రతిపక్షాలవారిని తిట్లతోను, డౌన్ డౌన్ అనే అరుపులతో నినాదాలు చేయసాగారు.

'ముఖ్యమంత్రి జిందాబాద్' అంటూ అరుస్తూ కొందరు ముఖ్యమంత్రిగారిని తీసుకుపోయి జీపులో యెక్కించి వారి బంగ్లాకు తరలించారు. ముఖ్యమంత్రిగారి బంగ్లా

ముందు లక్షలమంది ప్రోగయ్యారు.

ముఖ్యమంత్రిగారు బయటకు వచ్చి అందరికీ నమస్కరించి తనకేమీ ప్రమాదం లేదని చెప్పారు. అది వారికి ఉపశమనం కలిగించలేదు. ప్రజలు రెచ్చిపోయి గుంపుగా వెళ్ళి అపోజిషన్ నాయకుల యిళ్ళమీద పడ్డారు. ఫర్నిచర్స్ ధ్వంసం చేశారు, రాళ్ళు రువ్వారు, అద్దాలు పగుల గొట్టారు.

అన్ని రేడియో స్టేషన్స్ నుండి ముఖ్యమంత్రిగారికి ఏ ప్రమాదమూ సంభవించలేదు, విధ్వంసకాండను ఆపండి, అని ఎనౌన్స్‌మెంట్ పసారం చేశారు.

ముఖ్యమంత్రిగారు స్వయంగా టి. వి.లో చెప్పారు.

అప్పటికి మాబ్ శాంతించింది.

సి.బి.ఐ. వారు రంగంలో ప్రవేశించారు. ముఖ్య మంత్రిగారిని చంపాలని ప్రయత్నించిన ద్రోహులను పట్టుకునే ప్రయత్నాలు తీవ్రంగా చేశారు. టైం బాంబ్ పెట్టిన వ్యక్తి ఆచూకీ యే మాత్రం బయటపడ లేదు.

రాష్ట్రంలో శాంతిభద్రతలు కరువైనాయి అని పత్రి కలవారి గోల. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి అసమర్థత తెలియ జేస్తోందని ప్రతిపక్షాల నాయకులు మీటింగ్‌లలో చెప్పారు.

తననే రక్షించుకోలేని ముఖ్యమంత్రి రాష్ట్ర ప్రజలను యెలా రక్షిస్తారు....? అని ప్రతిపక్ష నాయకుల ఆరో పణ.

అందుకే ముఖ్యమంత్రిగారు కల్‌ప్రిట్స్‌ను పట్టు కోవాలని చాలా సీరియస్‌గా పురమాయించారు.

శ్రావణ్‌ను దుండగులు దొరికేవరకు జైలులో వుంచమని ముఖ్యమంత్రి ఆర్డర్ పాస్ చేశారు.

రెండో రోజున ముఖ్యమంత్రిగారికి ఓ లేఖ వచ్చింది. అది వ్రాసింది న్యాయమూర్తి. పుణ్యవతి హత్య కేసు విచారించిన న్యాయమూర్తి వ్రాశారు.

అప్పుడు ముఖ్యమంత్రిగారి దృష్టి శ్రావణ్ మీద పడింది. ముఖ్యమంత్రిగారు శ్రావణ్‌ను విడుదల చేసి తన వద్దకు తీసుకురమ్మని డి.ఐ.జి. గారిని కోరారు.

కొందరు ముఖ్యమంత్రిగారి గురించి కొరకు యిలాటివి సృష్టిస్తుంటారు. వారంటే ముఖ్యమంత్రిగారికి అసహ్యం. అందుకే శ్రావణ్‌ను జైలులో వుంచారు.

శ్రావణ్ విడుదల అయినాడు.

5

శ్రావణ్ ముఖ్యమంత్రిగారి గదిలోకి ప్రవేశించాడు. గది ఎ.సి. చేయబడి వుంది. ఎర్రని సోఫాలు, బ్రౌన్ కార్పెట్, గది యెంతో అందంగా వుంది.

అతనికి గదిలో అడుగుపెట్టేపాటికి కొంత థ్రిల్ కూడ కలిగింది.

ముఖ్యమంత్రిగారు వయస్సులో చాలా చిన్నవాడుగా కనిపిస్తున్నారు. చిన్నవయస్సులో పెద్ద పదవిని అలంకరించారు. శ్రావణ్ రెండు చేతులు జోడించి నమస్కరించాడు. ముఖ్యమంత్రిగారు తల వూపారు.

"మీ పేరు?"

"శ్రావణ్!"

"గుడ్! మిమ్మల్ని జైల్లో వుంచినందుకు విచారిస్తు

న్నాను. ఎవరిని నమ్మాలో, ఎవరిని నమ్మకూడదో తెలియదు కదా!"

"అవును సార్....! అందుకు నేను బాధపడటం లేదు."

"మంచిది. మీరు మైక్ రిసీవర్ నుండి బాంబును తీసి నన్ను రక్షించారు. మీకు నా కృతజ్ఞతలు."

"థాంక్స్! అది నా డ్యూటీ సార్! మా నాయకుని రక్షించటమే మా బాధ్యత. నా విధ్యుక్తధర్మాన్ని నేను నెరవేర్చాను."

"మైక్ రిసీవర్‌లో మినీ బాంబ్ పెట్టినవారెవరో యింకా తెలియలేదని సమాచారం వచ్చింది. అది హైలెవల్ కాన్‌స్పిరసిలా వుంది. మీకు అక్కడ బాంబు వున్నట్లు యెలా తెలిసింది?"

"నాకు లీలగా కళ్ళల్లో మెదిలింది. నేను మీ గురించి మీ రక్షణ గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. మన రాష్ట్రం, ప్రజలు పురోభివృద్ధి చెందాలంటే మీకే ఆపదా సంభవించకూడదని అనుకున్నాను. వెంటనే నాకు మీరు మాట్లాడుతున్న మైక్‌లో బాంబు వున్నట్లు కళ్ళముందు కనిపించింది. తక్షణమే మీ వద్దకు పరుగుపెట్టి బాంబ్‌ను తీసివేయగలిగాను."

"మీరిచ్చే వివరణ చాలా విచిత్రంగా వుంది. మీరు చెప్పేది వింటుంటే ఈ కాన్‌స్పిరసిలో మీకూ సంబంధం వున్నదని అనగలరు ఎవరైనా. కాని నేను మిమ్మల్ని నమ్ముతున్నాను మీకేం సంబంధంలేదని.

"కృతజ్ఞుడను. నేను చిన్నతనం నుండి ధ్యానం చేస్తుండేవాడిని. ఒకరోజు ధ్యానం చేస్తుండగా క్రింద

పడిపోయాను. రెండు గంటల వరకు మెలకువ రాలేదు. నాలో ఏదో మార్పు వచ్చినట్లు అనిపించింది. నాలో అతీంద్రియశక్తులు వచ్చినట్లు స్ఫురించాను. అప్పటినుండి నేను ధ్యానంలో గతం తాలూకు సంఘటనలు చూడ గలను."

"చాలా ఫంటాస్టిక్‌గా వుంది. ఇలాంటి శక్తులున్నట్లు అనుభవ పూర్వకంగా చూడలేదు—పుస్తకాలలో చదవటం మినహా."

"ప్రముఖ మాథమెటీషియన్ శకుంతలాదేవిగారు హ్యూమన్ కంప్యూటర్. ఆమెకు ఆ శక్తి వుంది. అలాగే నాకీ శక్తి వుంది."

"కావచ్చు! సరే, మీరు మీ శక్తిని మరోసారి రుజావు పరచండి! ఆ బాంబును చూడగలిగారు. అలాగే మరో స్టెప్ వెనక్కుపోయి ఎవరు పెట్టారో చెప్పండి. అందువలన మీరు దేశశ్రేయస్సుకు ఉపకరించ గలరు."

"యస్! ఆ వ్యక్తిని రేపటిలోగా చిత్రంద్వారా మీకు చూపగలను."

"అలాగే!"

"వెళ్ళి వస్తాను" వినయంగా లేచి నమస్కరించాడు.

మరుసటి రోజు ఓ చిత్రంతో వచ్చాడు శ్రావణ్.

దానిని ముఖ్యమంత్రిగారికి అందించాడు.

అందులో యిరువురి చిత్రాలున్నాయి.

వాటిని చూసి సంభ్రించిపోయాడు. ఒక వ్యక్తి ఒక దేశానికి ప్రభువు. మరొక వ్యక్తి నగరంలోని ఘరనా

వ్యక్తి. ఆ ప్రభువు ఏజంట్ గా గుర్తించారు మంత్రి గారు.

రెండో వ్యక్తిని వేలుపెట్టి చూపుతూ "ఇతనే మిని బాంబ్ పెట్టాడంటావా?" ముఖ్యమంత్రిగారు అడిగారు.

"అవును సార్! మైనలు కాంట్రాక్టు యిచ్చే వ్యక్తికి తెలియకుండా తన మైక్‌ను అతని మైకలతో పెట్టాడు తెలివిగా."

"ఇప్పుడు అతన్ని అరెస్టుచేస్తే తాను చేసిన తప్పు తప్పుకోడు కదూ?"

"చూడండి సార్! అతను వుంటున్న బంగ్లాలో అతని గది క్రింద గదిలో రకరకాల విదేశీ గన్స్, బాంబ్స్ వున్నాయి. ఆ యింటిపై రైడ్ జరిపి వాటిని స్వాధీన పరుచుకొని అతన్ని అరెస్టు చేయించండి!"

"గుడ్ సజెషన్! వెంటనే స్పెషల్ స్క్వాడ్‌ను పంపుతాను. ఈ న్యూస్ అధికారులకు కూడా తెలియకుండా సీక్రెట్ గా వుంచటం మంచిది. లీక్ అయినా అవవచ్చు!"

"యస్ సార్!"

"ఇప్పుడే రైడ్ జరిపే ఏర్పాట్లు చేస్తాను."

ఆ వెంటనే ఐదుగురు స్పెషల్ ఆఫీసర్స్ రాజా ఇంటిపై దాడి జరిపారు. హఠాత్తుగా ఇంట్లోకి ప్రవేశించిన వారిని చూసి రాజా షాక్ అయినాడు.

"మిస్టర్ రాజా! మీరు కదలవద్దు! మీ హౌస్‌ను సెర్చి చేయాలి" అన్నాడు వారిలో ఓ ఆఫీసర్.

"నేనెవరనుకుంటున్నారు?"

"మీకెవరైనా మాట అనవసరం."

"ఇంతకూ మీరెవరు?"

వాళ్ళు తమ ఐడెంటిటీ కార్డులు చూపారు.

"నాకు ముఖ్యమంత్రిగారివద్ద పలుకుబడి వున్నదనేది అందరికీ తెలుసు. వారికి ఫోన్ చేస్తాను."

"ముఖ్యమంత్రిగారే మమ్మల్ని రైడ్ చేయమని ఆర్డర్స్ యిచ్చారు."

రాజాకు లోపలినుండి చలిజ్వరం పుట్టుకువచ్చింది. పారిపోవాలని చుట్టూ చూశాడు. వెంటనే ఒక ఆఫీసర్ పిస్టల్ గురిపెట్టి కదలవద్దని వార్నింగ్ యిచ్చాడు. రాజా చేసేదిలేక సోఫాలో చతికిలబడ్డాడు.

మిగిలిన ఆఫీసర్లు యింట్లోకి వెళ్ళి అన్ని గదులు వెదకసాగారు.

ఆ యింటి అండర్‌గ్రౌండ్‌లో ఒక గది ఉంది. అందులో ఎన్నో గన్సు, బాంబ్స్, దేశంలో ప్రతిచోటకు వైర్‌లెస్ కనెక్షన్సు ఉన్నాయి. వాటిపై విదేశీముద్ర ఉంది. వాటిని స్వాధీన పరచుకున్నారు.

రాజాను కస్టడీలోకి తీసుకొని ఢిల్లీ తీసుకు పోయారు.

రాజా తన నేరం అంగీకరించక తప్పలేదు.

ఆ విదేశీయునితో అతనికి పది సంవత్సరాలనుండి కనెక్షన్సు వున్నాయి. తన ఏజంట్లను భారతదేశంలో ఏర్పాటుచేయమని నలుమూలలు పంపాడని, అందుకు రాజాకు కరెన్సీ యిచ్చాడని చెప్పాడు రాజా. వారి పని ప్రభుత్వాలను కూల్చటం, రాష్ట్రాలను అల్లకల్లోలంలో వుంచటం.

మరు రోజు అన్ని దినపత్రికలలోను ఆ వార్త వచ్చింది. అది పెద్ద సంచలనమే సృష్టించింది. అది ప్రతి వారినీ స్పందించింది.

శ్రావణ్ పేరు ప్రతి వారు ఉచ్చరింపసాగారు. అతనో చర్చనీయాంశమైనాడు.

అప్పటివరకూ శ్రావణ్ శక్తిని నమ్మనివారు యిప్పుడు నమ్ముతున్నారు.

ముఖ్యమంత్రిగారు శ్రావణ్‌కు ఓ బహుమతి యిచ్చి సత్కరించాడు. ప్రభుత్వంలో ఓ మంచి ఉద్యోగం కూడా యిచ్చాడు. జీతం నెలకు రెండువేలు.

7

శ్రావణ్‌కు సెక్రటేరియేట్‌లో అపాయింట్‌మెంట్ వచ్చింది.

శ్రావణ్ ఓ పెద్ద పోర్షన్ అద్దెకు తీసుకున్నాడు. నెలకు ఐదువందలరూపాయల అద్దె. ఆ పోర్షన్‌కు ఇంకా అద్దె యెక్కువే యిస్తారు. కాని ముఖ్యమంత్రిగారి పి.ఎ. రికమెండేషన్‌తో వచ్చింది. కనుక ఐదువందలకే ఇచ్చారు ఇంటి యజమాని.

అప్పటికీ శ్రావణ్ భార్య సుమతి అన్నది.

"ఏమండీ! ఐదువందల రూపాయలు అద్దె యింటికి ఖర్చు పెడతారా?"

అతను నవ్వాడు.

"అంత పెద్ద పోర్షన్ మనకు అవసరం సుమతీ! ఎందుకంటే మనం విజిటర్స్‌కోసం రెండు గదులు కేటాయించవలసి వున్నది."

"ఏమో—ఖర్చు పెట్టుకుంటే కొండలయినా కరిగి పోతాయంటారు పెద్దలు."

"సుమతీ! మనం యింటికి ఐదువందలు పెట్టినా బాధ పడవలసిన పనిలేదు. అంతగా చాలవు అనుకున్న నాడు జీతం పెంచమందాం!"

ఆమె మౌనం వహించింది.

శ్రావణ్ ఉదయం పదిగంటలకు ఆఫీసుకు వెళతాడు. సాయంకాలం ఎనిమిది గంటలకు వస్తాడు.

శ్రావణ్‌కు ఈ మధ్య విజిటర్స్ పెరిగారు. అతను వారికోరకు ఉదయం రెండుగంటలు వెచ్చిస్తాడు. అతని వద్దకు వచ్చేవారిలో సామాన్యులు మొదలు మంత్రుల వరకూ, పెద్ద ఆఫీసర్లు బిజినెస్ పీపుల్సు కూడ వున్నారు. వారు వెళుతూ డబ్బు యివ్వాలని ప్రయత్నించేవారు. కాని అతను డబ్బు తీసుకునేవాడు కాదు. ఆ విషయంలో అతను చాలా స్ట్రిక్ట్.

సుమతికి అదో సెంటిమెంట్. డబ్బు తీసుకోవటం ఆమెకు యిష్టంలేదు. ఆ మాట రోజుకు ఒకసారైనా అంటుందేది శ్రావణ్‌తో.

"రోజులు మామూలుగా గడిచిపోతున్నాయి. ఆరు నెలలు యిట్టే తిరిగిపోయాయి.

స్క్రేటేరియేట్‌లో అతనికి తెలియనివారు లేదు. ఈ ఆరునెలలలో అతన్ని బాగా ఆకట్టుకున్న వ్యక్తి సీతాదేవి.

ఆమె అందమైనది. వయస్సు యెక్కువే కాని చాలా చిన్నదిలా అగుపిస్తుంది. ఆమె ఓ నియోజక వర్గంనుండి యం.యల్.ఎ. గా ఎన్నిక అయింది. భర్త ఆనంద్‌కి

మంచి బిజినెస్ మాగ్నెట్ అని పేరుంది.

ఆమెను చూస్తే తరగని ఆస్తిపరురాలు అనుకోక మానరు. ఎప్పుడు ఫారిన్ సెంట్ వాసనతో టిప్ పాట్‌గా వుంటుంది. బ్లూ మారుతీ కారును వంటరిగా డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వస్తుంది.

ఆమె సెక్రటేరియేట్‌లో అందరికీ తెలుసు.

ఆమె వద్దకు పనులు చేయించుకోటానికి యెంతోమంది వస్తుంటారు.

ఆమె దృష్టి శ్రావణ్ మీద పడింది. అతనితో పరిచయం పెంచుకోవాలని వుబలాటపడేది.

ఆ రోజు సాయంకాలం ఆఫీసు పని పూర్తి చేసుకొని బయటకు వచ్చాడు శ్రావణ్. సిటీబస్ కోసం నిలబడ్డాడు బస్ స్టాప్ వద్ద.

"శ్రావణ్!" శ్రావ్యంగా పిలిచింది సీతాదేవి.

"నమస్కారం మేడమ్!" అన్నాడతను వినయంగా.

"ఇంటికేనా?"

"అవును మేడమ్!"

"ఐవిల్ గివ్ యూ లిఫ్ట్! కమాన్!"

"ఎందుకు మేడమ్ మీకు శ్రమ. నేను సిటీ బస్‌లో వెళతాను."

"నో! ఈ రోజు నీవు నా కారులో రావాలి. మా ఇంట్లో టీ తీసుకొని వెళుదువుగాని. మా యిల్లు చూసినట్లుగా ఉంటుంది కూడ."

అతను యిబ్బందిగానే తప్పుకున్నాడు.

ఆమె కారు ఎక్కింది. డ్రైవర్ లేడు. ఆమే డ్రైవర్ సీట్లో కూర్చున్నది. శ్రావణ్ ఆమె ప్రక్కన కూర్చు న్నాడు.

కారు కదిలింది.

కొద్ది క్షణాలలో కారు రెండంతస్తుల భవనంలోకి దూసుకుపోయి ఆగింది. భవనం అత్యంతాధునికంగా కట్ట బడి చూడముచ్చటగా ఉంది.

అతను సోఫాలో ఒక మూలకు వొదిగి కూర్చు న్నాడు.

ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేనట్లు నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ఒక్క ముసలి నౌకరు మినహా.

కూల్ డ్రింక్ తెచ్చి శ్రావణ్ ముందుంచి వెళ్ళాడు నౌకరు.

సీతాదేవి డ్రస్ ఛేంజ్ చేసుకోటానికి కాబోలు లోపలకు పోయింది.

ఆ ఇంటిలోని ఫర్నిచర్స్ వారి ధనాన్ని అంచనా వేస్తున్నాడు. కూల్ డ్రింక్ తాగాడు.

అంతలో సీతాదేవి చీర మార్చుకొని వచ్చింది.

"శ్రావణ్!" అన్నది.

ఆమెను అప్పుడు దగ్గరగా చూశాడు. ఆమె అతని కన్నా చాలా పెద్దది. బయటకు వచ్చేటప్పుడు మేకప్ తో వస్తుంది. వయస్సు తెలియదు. ఇప్పుడు మామూలుగా వుంది.

"మేడమ్! నేను వెళతాను."

"అప్పుడే! యిలా వచ్చి అలా వెళతానంటే ఎలా?

వచ్చిన వాడివి పదినిమిషాలు ఉండు! నాకూ తృప్తిగా ఉంటుంది."

అతనికి తప్పలేదు.

"బోర్ గా ఉందా? మా ఇల్లు చూద్దువురా!"

ఆమెను అనుసరించాడు.

ఇంద్ర భవనంలా ఉంది. అన్ని గదులు చూపించింది. ఆమె నవ్వుతూ మాట్లాడుతుంటే అతనికి అదోలా ఉండేది. డబ్బుతో తులతూగుతున్నది.

"మేడమ్! ఆనంద్ గారూ లేరా?"

"లేరు. ఢిల్లీ బిజినెస్ పనిమీద వెళ్ళారు."

ఇద్దరూ మేడమీదకు వెళ్ళారు.

విశాలమైన వరండా—ప్రక్కన బెడ్ రూం కిచన్ రూం మాత్రమే ఉన్నాయి.

"ఇవి కాశ్మీర్ నుండి తెప్పించిన కేన్ చైర్స్" అంటూ అక్కడ ఉన్న కుర్చీలను చూపించింది. అవి అందంగా ఉన్నాయి.

వాటిలో చతికిలబడ్డాడు.

"శ్రావణ్! నీలో ఉన్న శక్తి చాలా గొప్పది, సామాన్యులకు ఆ శక్తిని పొందటం సాధ్యం కాదు."

"........ ...."

"దాన్ని మనం సరియైన మార్గాన వినియోగిస్తే మనం ఈ లోకాన్ని జయింపవచ్చు!"

"సీతాదేవిగారూ! వెళతాను."

"అప్పుడేనా?"

"యింటివద్ద సుమతి యెదురుచూస్తుంటుంది."

"సరే పద! మిమ్మల్ని మీ యింటివద్ద వదిలి

వస్తాను."

"నేను వెళ్ళగలను."

"నో! నేను మిమ్మల్ని డ్రాప్ చేసి మరీ వస్తాను."

అతను కారులో దిగటం సుమతి చూసింది.

ఆమె ముఖంలో రంగులు మారాయి.

సీతాదేవి కారు బాక్ చేసుకుంటుంటే శ్రావణ్ చేయి ఎత్తాడు టా టా చెపుతున్నట్లు.

కారు కనుమరుగయింది.

సీతాదేవి గంభీరంగా నవ్వుతున్నది.

'చీఫ్ మినిస్టర్! ఒకనాటికయినా నిన్ను దెబ్బ తీస్తాను' అనుకున్నది మనసులో.

ఆమె మదిలో గతం తాలూకు సంఘటనలు లీలగా కదలాడాయి—

సీతాదేవి, మూర్తి క్లాసుమేట్స్. ఇద్దరికీ స్కూల్లో పరిచయము. వారు ఎక్కడా తప్పలేదు. ఒకరంటే ఒకరు పోటీపడి పాస్ అవుతూ వచ్చారు. యూనివర్సిటీలో యం.ఎ. పాలిటిక్స్‌లో చేరారు. మూర్తి మధ్య తరగతి నుండి వచ్చాడు. సీతాదేవి అధికారి ఏకైక సంతానం.

మూర్తి అప్పటి నుండి యూనియన్ లీడర్‌గా పేరు తెచ్చుకున్నాడు. అన్యాయాలను సహించేవాడు కాదు. న్యాయంకోసం ప్రతిరోజూ ఘర్షణపడేవాడు. యెన్నో సార్లు జైలుకు వెళ్లాడు.

మూర్తి అంటే సీతాదేవికి యిష్టం. అతన్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలని తహతహలాడేది. కాని యింతవరకూ తన మనసులోని కోరికను వెల్లడించలేదు.

యం.ఎ. పూర్తయింది యిద్దరికీ.

సీతాదేవి తండ్రికి ఒక రోజు హార్ట్‌ఎటాగ్ వచ్చింది.

ప్రాణం యెప్పుడు పోతుందో చెప్పటం కష్టం. హార్టు ఎటాక్ ఎప్పుడైనా తీసుకపోవచ్చు. అందుకే సీతాదేవికి పెళ్ళి చేయాలని తొందర పెట్టసాగాడు.

సీతాదేవి మూర్తివద్దకు వచ్చింది.

"మూర్తీ! యిన్నాళ్ళూ నీతో చెప్పకుండా దాచాను. నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. మా నాన్న నా పెళ్ళికి తొందర పెడుతున్నాడు. మన మిద్దరం పెళ్ళి చేసుకుందాం!"

మూర్తి ఆశ్చర్యపోయాడు.

"సీతా! కోరి కోరి నీవు నన్ను కావాలనుకుంటున్నావా? నా బ్రతుకు ప్రజాసేవకే అంకితం. వారి సమస్యలు తీర్చటానికే నేను నా బ్రతుకు ధారపోయాలనుకుంటున్నాను. నన్ను లేకుండా చేయాలని యెందరో ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇప్పటికి 20 సార్లు నామీద లేని కేసులు సృష్టించి జైలుపాలు చేశారు. ప్రజలను దోచుకుంటూ పెరిగిపోతున్న యీ పారసైట్సు అంతం చూడా అనుకుంటున్నాను.

నేను యిప్పుడు దారితెన్ను లేని స్థితిలో వున్నాను. నేను పెళ్ళి చేసుకోదలుచుకోలేదు. పరిస్థితులు అనుకూలిస్తే చేసుకుంటానేమో? అప్పటికి ఈ వయస్సు జారిపోవచ్చు! నన్ను నమ్ముకొని నీ బ్రతుకును బండలు చేసుకోమనను. నన్ను మర్చిపో!"

సీతాదేవి అవాక్కయింది.

అతనిలో నిష్కళంకమైన ప్రజాసేవకుడు కనిపించటం లేదు. తన మాట తిరస్కరించిన అహంకారి కనిపించాడు.

"ఇదే మీ నిర్ణయమా? ప్రజాసేవ పేరిట నిన్ను అర్థిస్తున్న నన్ను కాలదన్నటం మీకు మంచిది కాదు?"

"నేను నా నిర్ణయాలు ఎవరికోరకు మార్చుకోను" ఖచ్చితంగా చెప్పాడు.

ఆమె హృదయం భగ్గుమన్నది. నాగుపాము బుసలు కొట్టినట్టు బుసలుకొట్టింది.

తర్వాత ఆనంద్‌తో ఆమె వివాహం జరిగిపోయింది.

మూర్తి పెళ్ళి చేసుకోలేదు. బ్రహ్మచారిగానే వుండిపోయాడు. అప్పటి నుండి ఆమె రాజకీయాలలోకి రంగప్రవేశం చేసింది. ప్రతి విషయానికీ మూర్తితో పోటీ పడేది.

ఎలక్షన్లు వచ్చాయి.

కొన్ని లక్షలు ఖర్చుచేసి యం. యల్. ఎ. కాగలిగింది. కాని నిస్వార్థ ప్రజాసేవకే యం. యల్. ఎ.లు పట్టం కట్టారు. ఇద్దరూ ఒకే పార్టీ. మూర్తి ముఖ్యమంత్రిగా ఎన్నుకోబడ్డాడు.

ఆమె ప్రలోభాలకు వారు లొంగలేదు.

ముఖ్యమంత్రిగారు సీతాదేవికి మంత్రి పదవి యిచ్చారు పాత పగలు ప్రక్కన పెట్టి.

మంత్రి పదవి వచ్చినా ఆమె దృక్పథంలో మార్పు లేదు. డబ్బు సంపాదించి ముఖ్యమంత్రి పదవిని చేజి

క్కించుకోవాలనుకున్నది. తాను యం. యల్. ఎ. కావటానికి ఖర్చు చేసిన డబ్బును మంత్రి పదవితో సంపాదించాలనుకున్నది. లంచాలు తీసుకోవటం మొదలు పెట్టింది.

లంచాలు తీసుకోవటం ఓ జబ్బు. అది నయం కానటువంటి దీర్ఘరోగం.

ఆమె లంచాలు తీసుకుంటోందని ముఖ్యమంత్రిగారి దృష్టికి వచ్చింది.

ఉన్నట్టుండి ఓ ముహూర్తాన పదవికి రిజైన్ చేయి లేనిచో పదవి నుండి తొలగింపవలసి వస్తుందని అన్నారు.

ముఖ్యమంత్రిగారి మాటలు ఈ టెల్లా గుచ్చుకున్నాయి.

పదవికి నీళ్ళు వదులుకోవలసి వచ్చేపాటికి ఏడుపు వచ్చింది. బావురుమన్నది.

"నీవు యింకా ఆ పదవిలో కొనసాగితే నీవు దుఃఖిస్తున్నట్లు ప్రజలు దుఃఖింపవలసి వస్తుంది. ప్రజలకు ముఖ్యమంత్రిగా ఆ పరిస్థితి రానివ్వను. రిజైన్ చేయి!" అన్నారు.

ఇష్టం లేకపోయినా పదవికి రాజీనామా యిచ్చింది.

అప్పటి నుండి ముఖ్యమంత్రిగారిపై లోలోన రగిలి పోతున్నది. అవకాశం కొరకు వేచివున్నది. ముఖ్యమంత్రి కావాలనే కోరిక బలంగా పాతుకుపోయి వుంది.

శ్రావణ్ ఆమెకు ఆకాకిరణమైనాడు.

8

సీతాదేవి అప్పటినుండి యేదోక టైములో అతన్ని కలిసేది. తీయని మాటలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చేది. మొదట ఆమె సన్నిధి యిబ్బందిగా వున్నా రాను రాను హాయిగా వున్నది. ఆమె కనిపించని రోజు అదోలా వుండేది.

ఓ రోజు ఇద్దరూ కారులో వస్తున్నారు.

"శ్రావణ్!"

"ఏమిటి?"

"నీవు నాకో మాట యివ్వాలి?"

"ఏమిటో చెప్పండి!"

"ముందు మాటయివ్వు, తర్వాత చెపుతాను."

"అలాగే! చెప్పండి!"

"చేతిలో చేయి వెయ్యి!"

అతను ఆమె చేతిలో చేయివేశాడు.

"చెప్పు!"

"ఇప్పుడు కాదు, తర్వాత చెపుతాను."

అతనికి నవ్వు వచ్చింది. ఆడవాళ్ళు సెంటిమెంటల్ ఫూల్సు అనుకున్నాడు.

ఇద్దరూ ఆమె యింటికి వచ్చారు.

"అమ్మగారూ!" అంటూ యెదురుగా వచ్చాడు నౌకర్.

"ఆనంద్ గారు లండన్ వెళ్ళారు. రెండుకోజులకు గాని రానిని చెప్పమన్నారు" అన్నాడు అతను తాళాల గుత్తి ఆమెకు యిస్తూ.

ఆమె కళ్ళు మెరిశాయి.

"సరే! నీవు వెళ్ళు!"

అతను వెళ్ళాడు.

"శ్రావణ్! నీవు ఈ రోజు యిక్కడే వుండు!"

"సీతాదేవిగారూ! నేను వెళతాను!"

"నో! నేను ఒంటరిగా వుండలేను. ప్లీజ్....!" అన్నది.

అతను యింకేమీ మాట్లాడలేదు.

హీటర్‌తో నీళ్ళు వెచ్చజేసింది.

అతను హాయిగా స్నానం చేశాడు. భోజనం వడ్డించింది.

అతనికి ఓ బెడ్‌రూమ్ చూపి పడుకోమన్నది.

ఆమె మరో బెడ్‌రూమ్‌కు పోయింది.

అతను బెడ్‌మీదకు వాలిపోయాడు. కళ్ళు మూతలు పడసాగాయి.

వెంటనే గాఢనిద్రలోకి జారుకున్నాడు.

శ్రావణ్‌కు మెలకువ వచ్చేసరికి అతని శరీరాన్ని కరుచుకొని మరొకరున్నారు.

త్రుళ్ళిపడి కళ్ళు తెరిచాడు.

మత్తు వదిలిపోయింది.

జీవితంలో పర స్త్రీ స్పర్శ ఎరుగనివాడు.

ఓ యువతి వివస్త్రగా అతన్ని పెనవేసుకొని వుంది.

అతను ఆశ్చర్యంలో తానెక్కడ వున్నానా అని పరిశీలనగా చూశాడు. తల తిరిగినంత పనయింది.

శరీరంలోని అణువణువు బాధతో కొట్టుకులాడుతున్నాయి. ఆమె సీతాదేవి పంపగా వచ్చిన లలితాదేవి.

సీతాదేవి ఆమెను యిలాంటి పనులకు వినియోగిస్తూ వుంటుంది....

అతను నగ్నంగా ఆమె కౌగిలిలో వున్నాడు.

ఆమె నల్లని బాబ్డ్ హేర్ అతని చెంపలకు తగులు తోంది. "లలితాదేవిగారూ!" అన్నాడు.

అతని నోటిని ఆమె ఎర్రని పెదవులతో మూసి వేసింది.

"ఉష్!" అన్నది మత్తుగా.

9

"సీతాదేవిగారూ!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

అతని కెదురుగా రెండు గ్లాసులలో విస్కీ పోసి సోడా కలిపివుంది. అందులో ఐస్ ముక్కలు కదలాడు తున్నాయి.

ఆమె పకపకా నవ్వింది.

"ఎందుకలా నవ్వుతున్నారు?"

"నీ అమాయకత్వానికి" ఆమె తెరలు తెరలుగా నవ్వ సాగింది.

అతను అయోమయంగా చూశాడు.

"తాగు!"

"ఇదేమిటి?"

"విస్కీ. ఎప్పుడూ టేస్టు చేయలేదా?"

"లేదు."

"వాట్? అందుకే నవ్వు వస్తోంది."

"...... ...."

"నీ కంటే పల్లెటూరి వాళ్ళే నయం!" అన్నది

తిరిగి.

"అంటే?"

"రాజధాని నగరంలో వుంటూ విస్కీ త్రాగటం యిదే మొదటిసారి అనటం ఆశ్చర్యంగా వుంది."

"నాకు అలవాటు లేదు."

"ఒక్కసారి కూడ త్రాగంది అలవాటు ఎలా అవుతుంది? ఇప్పుడు త్రాగు!"

"త్రాగను!"

"నా కోరిక త్రాగు. ఇది అంతగా మత్తు కలిగించదు. కళ్ళు అలా వాలిపోతాయి. అంతే! అంతా మనకు తెలుస్తుంది."

అతను త్రాగాడు.

త్రాగకూడదనుకుంటూనే అతని ప్రమేయం లేనట్లు మరో గ్లాసు పూర్తిచేశాడు.

ఇప్పుడు అతనికి నిషా తలకెక్కింది.

తాను కూర్చున్న సోఫా అలా భూమిలోకి లాక్కుపోతున్నట్లు అనుభూతి కలుగుతోంది. ఆ అనుభవం క్రొత్తగా వున్నా యెంతో హాయిగా వుంది. అతని మాటలు తడబడుతున్నాయి.

సీతాదేవి అతనితో పాటే త్రాగుతున్నది. ఆమె ఎన్ని గ్లాసులు త్రాగినా ఎప్పటిలాగే వుంది. మాటలలో స్పష్టత, కళ్ళలో చిలిపిదనం చెక్కు చెదర లేదు.

"శ్రావణ్! నీవంటే నాకెంతో యిష్టం."

"అవును. నాకూ నీవంటే యిష్టమే!"

"నీ కోరకు యేమైనా చేయటానికి సిద్ధమే. నీ సంతోషమే నా సంతోషం!"

"నీవు చాలా మంచిదానివి."

"జస్ట్ ఎ మినిట్!" ఆమె ఫోన్ వద్దకు పోయి యెవరికో ఫోన్ చేసి, మరలా వచ్చి అతని కెదురుగా కూర్చున్నది.

"ఎవరికి ఫోన్ చేశావు?"

"కొద్ది సేపట్లో నీకే తెలుస్తుంది. సరే! నీకలా వుంది? కూర్చోలేకపోతే బెడ్ మీద పడుకో!"

"నాకూ పడుకోవాలనిపిస్తోంది. నీవు కరెక్టుగా వూహించావు."

సీతాదేవి చిన్నగా నవ్వుతుంటూ అతన్ని సమీపించింది. ఆమె అతని భుజంమీద చేయి వేసింది. అతన్ని నడిపించుకుంటూ బెడ్ రూమ్‌లోకి తీసుకు పోయింది.

"కొద్ది సేపు అలా పడుకోండి!" ఆమె బయటకు వచ్చింది.

పది నిముషాలు గడిచాయి. అంతలో నలుగురు యువతులు నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ అతని గదిలోకి వచ్చారు.

సీతాదేవి గ్లాసులో ద్రవం పోసుకోవటం కూడా అలా ఖాళీ చేస్తోన్నది. ఆమె కళ్ళు యెర్రగా జ్యోతుల్లా వున్నాయి. ఆమె గజిబిజి ఆలోచనలతో బుర్ర వేడెక్కింది. ముఖ్యమంత్రిగారిపై పగ సాధించాలి.

శ్రావణ్ కు ఆ యువతులు అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నారు. వారు యేం చేస్తున్నారో తెలియటంలేదు.

అతన్ని పూర్తి వివస్త్రుడను చేశారు.

అతని బంగారు రంగులో మెరిసే శరీరాన్ని సున్నితంగా నొక్కుతున్నారు.

ఇలాంటి సుఖం ఒకటి వుంటుందని అతనికి ఆ క్షణం లోనే తెలిసింది.

వారిని కూడ అతను విశ్వస్తులను చేశాడు. వారు అడ్డు పెట్టలేదు.

అతనికి ఆ రాత్రి నిద్ర రాలేదు.

* * *

"రాత్రి మీరు త్రాగారు కదూ?" ఉదయం మామూలుగా యింటికి వచ్చిన భర్తను నిలదీసింది సుమతి.

అతను మౌనం వహించాడు.

"నిజం చెప్పండి! రాత్రి మీరు త్రాగారు!"

"నీ కెలా తెలుసు?"

"నేను మీ భార్యనండీ! మీ రెలా మాట్లాడుతారో నాకు తెలుసు. ఒక్క రాత్రిలో వచ్చిన మార్పు ఎందుకు వచ్చిందో? ఆ మాత్రం గ్రహించలేనా?"

"నీదంతా వూహ సుమతి! రాత్రి నాకు ఒంట్లో బాగా లేదు. ఫ్రెండు యింటిలో పడుకున్నాను."

"మీ మాటలలో నిజం లేదని తెలుస్తూనే వుంది."

"నేను చెప్పేది నిజం సుమతీ!"

"ఏమండీ! ఇంకా యెందుకు బుకాయిస్తారు. మీ అలవాట్లు, ప్రవర్తన, నీతినియమాలకు కట్టుబడి సామాన్య జీవితం గడపటంలో ఆనందం పొందేవారు. కాని ఇప్పుడు మీలో చాలా మార్పు చూస్తున్నాను."

అతను యేమీ మాట్లాడకుండా లోపలకు వెళ్ళాడు.

ఆమె ఆశ్చర్యంతో అతన్నే చూస్తూండిపోయింది.

ఆమె యేనాడూ అతని ప్రవర్తన గురించి అడిగి ఎరుగదు. ఇదే మొదటిసారి. ఇన్నాళ్ళు తానో గొప్పవాడుగా వూహించి మాట్లాడేది. కాని ఈ రోజు ఓ అపరాధిగా మాట్లాడింది. చెంపదెబ్బ తగిలినట్లు ఫీలయ్యాడు.

ఆ రోజు అతనికి యింట్లో వుండాలనిపించలేదు. వెంటనే బయటకు వెళ్లాడు.

నాలుగురోజులు గడిచాయి.

శ్రావణ్ పగలు ఆఫీసు మానివేశాడు. పగలల్లా నీతాకవితో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కాలం గడిపేవాడు.

రాత్రిళ్ళు ఇంటికి వచ్చిన శ్రావణ్‌తో సుమతి సరిగ్గా మాట్లాడేదికాదు. ఎడ ముఖం పెడ ముఖంగా వుండేది. అతను కావాలని పలకరించినా ఆప్యాయంగా మాట్లాడేది కాదు. ఆమె ప్రవర్తన అతనికి బాధగా వుండేది.

ఓ రోజు అన్నది.

"నేను మా నాన్నగారి వద్దకు వెళ్ళాలనుకుంటున్నాను."

"ఎందుకు?"

"నాకు యిక్కడ బాగా లేదు."

"ఏం బాగాలేదు?"

"ఏమో చెప్పలేను. ఈ యింట్లో సరిగా వుండలేక

పోతున్నాను. రాత్రిళ్ళు సరిగా నిద్రపట్టటంలేదు. ఎవరో నన్ను తరుముతున్నట్లు పీడకలలు వస్తున్నాయి. కారణం యేమిటో తెలియదు. భయం."

"సుమతీ! లేనిపోనివి ఊహించుకొని మనస్సు పాడు చేసుకోకు! నీవు బాధపడుతూ నన్ను బాధ పెట్టకు!"

"నన్ను పొమ్మంటారా? వద్దంటావా?"

"వద్దు!"

"నన్ను వెళ్ళనివ్వండి!"

"పదిరోజుల తర్వాత వెళుదువులే!"

ఆమె ఏమీ మాట్లాడలేదు. కొద్దిసేపు ఆగి అన్నది.

"పట్టుదల, ఆత్మస్థైర్యంతో ఎంత గొప్పవారైనా కాగలడు. కాని ఒక్కొక్కసారి ఎలా దిగజారుతున్నాడో కూడ తెలియదు. తర్వాత బాధపడినా ప్రయోజన ఉండదు."

ఆమె ఎవరిని గురించి చెప్పుతున్నదో అతనికి అర్థం కాలేదు. ఆమె వద్దనుండి లేచి బయటకు వెళ్ళాడు. పది రోజుల తర్వాత ఆమె ఊరికి వెళ్ళింది.

10

డబ్బు, సుఖం, మగువ అతని కాళ్ళ వద్దకు వచ్చాయి. ఖరీదైన హోటళ్ళలో గడపటం, కార్లల్లో తిరగడం, అందమైన సుందరాంగుల కౌగిళ్ళల్లో నలిగిపోవటం సుఖానికి అర్థంగా భావించాడు. అతని యింట్లో యిప్పుడు లేని వస్తువంటూ లేదు.

సీతాదేవి ఒకరోజు అన్నది.

"శ్రావణ్! నీవు మానవాతీత శక్తులు కలవాడివి. నీ శక్తిని మనం ఉపయోగిద్దాం! ఈ దేశంలో మనంతటి వాళ్ళు లేరని నిరూపిద్దాం!"

"సీతా దేవిగారూ!"

"మీరు నాకు ఒకసారి మాట యిచ్చారు. మీరు నేను చెప్పినట్లు చేయాలి!"

"అవును. నాకు గుర్తుంది. నీకు సహాయం ఎప్పుడూ ఉంటుంది."

"ఇది మనకు సరియైన తరుణం. ఇప్పుడు మనం తెలివిగా ప్రవర్తిస్తే అధికార పీఠం మన వశం అవుతుంది. మీరు ఓ మినిష్టర్ కాగలరు."

"ఏమిటి నీవనేది?" తబ్బిబ్బయ్యాడు. తనకు మినిష్టర్ అయ్యే యోగ్యత ఉందా?

"ఇప్పుడు ముఖ్యమంత్రిగారిపై యం.యల్.ఎ.లు అసంతృప్తితో ఉన్నారు. ముఖ్యమంత్రిగారు పెట్టిన సామాన్యుడి 'తిండి—బట్ట' విధానంపై ధ్వజం ఎత్తాలని వున్నారు. వారిని ఈ తరుణంలో కొనగలిగితే ఆ పీఠం మన వశం అవుతుంది.

"భారతదేశంలో సామాన్యుడి ఓటు ఖరీదు చేయగలుగుతున్నామని అనుకుంటున్నారు ప్రతి రాజకీయ నాయకుడు. కాని సామాన్యుడు తమ ప్రియతమ నాయకులను గెలిపించుకుంటూనే వున్నారు. కాని యం.యల్.ఎ.లు సామాన్యుడికన్నా హీనంగా మరోవైపున అమ్ముడు పోతున్నారు.

సామాన్యుల ఓట్లు సంపాదించి మనం అధికారంలోకి రాలేము. కాని యం.యల్.ఎ.ను కొనగలం. అలాంటి

వారి సంఖ్య సగంకన్నా యెక్కువ వుంది. వారికి డబ్బు ఎర చూపితే మన శిబిరంలోకి గంతువేస్తారు. ఒక యం.యల్.ఎ. తన పదవీ కాలంలో పదిలక్షలు సంపాదించలేడు ఈమధ్య మంత్రి పదవిలో వున్నంతకాలం. మనం ఒక్కో యం.యల్.ఎ.కి పదిలక్షలు యిస్తామంటే మన జండా నీడకు పరుగుపెడతారు.

అలా మనం రెండువందల మందిని కొనగలిగితే ప్రభుత్వం మన వశం అవుతుంది. ఇదంతా రహస్యంగా చేయవలసిన పని. ఏమాత్రం బయటకు పొక్కినా మనల్ని క్షమించరు ముఖ్యమంత్రిగారు."

అతనికి నోటమాట రాలేదు.

సీతాదేవి విశ్వరూపం యిప్పుడు అర్థం అయింది.

అతని వాణి మూగబోయింది.

అతని ఆలోచనా తరంగిణి తీగలా సాగింది. మంత్రి పదవిలో వున్న గౌరవం వేరే వ్యక్తికిరాదు. సీటు కళ్ళ ముందు కదలాడింది.

"ఏమంటావ్?"

"నేను నీకు మాట యిచ్చాను. కట్టుబడి ఉంటాను. నీకు ఎదురు చెప్పను. నా సహకారం యెప్పుడూ వుండనే ఉంటుంది. అయితే అంతమందిని కొనగలగాలంటే కొన్ని కోట్లు కావాలి. అంత డబ్బు వుందా?"

"మన సమస్య డబ్బే! నా వద్ద ఉంటే ఒక కోటి రూపాయలు ఉంటుంది. అది ఎసెట్సు రూపంలో. ఆ డబ్బు ఎందుకూ చాలదు. అంత డబ్బు సమకూరే ఉపాయం నీవు చెప్పవలసి వుంది. నీ శక్తిని డబ్బు సంపాదించటానికి వినియోగించుదాం."

"ఎలా?"

"ఈ నగరంలో అంత డబ్బున్నవాళ్ళు కొద్దిమంది మాత్రమే ఉంటారు. గత పదిరోజులలో ఎవరైనా అంత డబ్బు తెచ్చి యింట్లో పెట్టారో చెప్పు! వారి యింటిని ఓకోజా ప్లాన్ గా దోచుకుందాం!"

"డబ్బు సుమారు రెండు కోట్లు ఉండాలి."

"అవును అంతకు తక్కువ అయితే శ్రమ వృథా అవుతుంది."

"ఆల్ రైట్! నేను ఆలోచిస్తాను."

"ఆలోచనలు కట్టిపెట్టి పనిలో లీనమైపో!"

"అలాగే! ఈ రాత్రికే ధ్యానంలో వుంటాను."

"విష్ యు ఆల్ సక్సెస్!"

"వెళ్ళివస్తాను."

"ఓ.కే!" అన్నది.

శ్రావణ్ ఆలోచిస్తూ వెళ్ళాడు. మంత్రిగా పూల మాలలు వేయించుకోవాలి. ప్రజలచే అడుగులకు మడుగులొత్తించుకోవాలి.

సీతాదేవి కళ్ళు తారల్లా వెలుగుతున్నాయి. కళ్ళ ముందు ముఖ్యమంత్రి 'సీటు' పెండులంలా వూగుతున్నది. అది తన సొంతం కాబోతున్నది.

టైం దగ్గర పడబోతున్నది.

అదృష్టం ధైర్యవంతులనే వరిస్తుంది. జీవితంలో ఆ మాత్రం ఎడ్వెంచర్ చేయకపోతే ఎలా?

11

నగరంలో డబ్బున్న వ్యక్తులలో సేట్ చాంద్ జీ ఒకరు. అతని ఆస్తుల విలువ ఎన్ని కోట్లు వుంటాయో

అతనికే తెలియదు. భారతదేశ ప్రముఖులలో ఒకడు.

ఇక్కడనుండి ముత్యాలు, రత్నాలు ఎగుమతి చేసే వ్యాపారం. అదిగాక నూనెమిల్లులు, కాగితం పరిశ్రమలు, ఇతర దేశాలలో వాచ్ కంపెనీలలో భాగం, యింకా ఎన్నో బిజినెస్‌లలో షేర్లు ఉన్నాయి.

శ్రావణ్ తన శక్తిని కేంద్రీకరించాడు. సేట్‌చాంద్‌జీని గురించి కొన్ని నిగూఢ రహస్యాలు తెలుసుకున్నాడు.

ఉదయమే సీతాదేవి యింటికి వెళ్లాడు.

"శ్రావణ్! రా! కూర్చో!"

"సీతాదేవీ! యీ చిత్రం చూడండి!" ఓ గీసిన చిత్రం యిచ్చాడు. ఆమె ఆ చిత్రాన్ని చూసింది.

"సీతాదేవీ! ఈ చిత్రంలో ఉన్న వ్యక్తి ప్రపంచానికే నోటెడ్ పర్సనాలిటి సేట్ చాంద్‌జీ. అతను రెండు రోజుల క్రిందట స్విస్ బ్యాంకునుండి మూడు కోట్లు తీసుకువచ్చాడు. ఆ డబ్బును తన పడకగది మంచంక్రింద భూమిలో సీక్రెట్‌గా దాచి వుంచాడు. డబ్బును డిటెక్టర్స్ కూడ క్యాచ్ చేయని విధంగా సైంటిఫిక్‌గా తయారుచేసిన సేఫ్‌లో దాచివుంచాడు. ఆ సేఫ్‌కు ఒక రకమైన ఫైబర్‌తో తయారుచేసిన లేయర్ వుంటుంది. అందువలన డిటెక్టర్స్ అచట పని చేయవు. ఆ డబ్బును మనం సంపాదించాలి. ఆ చిత్రమే ఆ డబ్బున్న గది."

"శ్రావణ్ సూపర్బ్!" చిన్నగా అరిచింది సంతోషం పట్టలేక.

"ఏమిటా ఆవేశం!"

"యస్! నిజమే ఆవేశం అనర్థాలకు మూలం. మనం ఏమి చేయాలో తర్వాత నేను చెప్తాను. ముందు మనకు ఓ సోర్సు అంటూ దొరికింది. రెండు మూడు రోజులు సేఠ్ చాంద్ జీని స్టడీ చేయాలి. ఆ తర్వాత ప్లాన్ తయారుచేయాలి."

"బాగానే వుంది. ఇందులో మరొకరి హెల్ప్ తీసుకొని, అతని పడకగది మీదకు అర్థరాత్రి పంపుదామా?"

"నో! అదే పొరపాటు! అప్పుడు యీజీగా పట్టుబడతాం. ఈ రోజులలో అంత నమ్మకస్తులు దొరకరు."

"అయితే ఏమిటి మార్గం?"

"మనమే అన్ని పనులు చేయాలి!" అన్నది.

ఆమె సేఠ్ చాంద్ జీ విషయాలు సేకరించింది.

వారికి అందిన సమాచారం ప్రకారం సేఠ్ చాంద్ జీ రోజూ జింఖానా క్లబ్ కు వెళతాడు. బాగా తాగుతాడు. అది అతనికి రిలాక్సేషన్. తర్వాత ఇంటి ముఖం పడతాడు. అప్పటికి అర్థరాత్రి పన్నెండు గంటలు ఒంటి గంట అవుతుంది.

12

సేఠ్ చాంద్ జీ ఆ రోజు పీకలదాకా తాగాడు. అతను ఎంత తాగినా మత్తురాదు, కళ్ళు మూతలు పడవు. వివేకం నశించదు. మామూలుగానే ఉంటాడు.

అప్పుడు టైం పన్నెండున్నర అయింది.

క్లబ్బు నుండి యింటికి బయలుదేరాడు.

డ్రైవర్ జానకీరాం వినయంగా శాల్యూట్ చేశాడు.

"గాడీలావ్! అర్జెంట్!" అన్నాడు డ్రైవర్ను.

"అలాగే సాబ్!" మరోసారి యజమానికి శాల్యూట్ చేసి కారు పార్కు చేసిన చోటకు వెళ్ళాడు.

అచట ఎన్నో కార్లు పార్కు చేయబడ్డాయి.

జానకీరాం రోల్సురాయిస్ డోర్ తెరిచి అందులో డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చున్నాడు.

అతని తలమీద గట్టిగా ఓ దెబ్బ పడింది. కళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి. వూహించని చావు దెబ్బ. మరో దెబ్బ పడింది. జానకీరాం చిన్నగా అరిచాడు. కారు తలుపులు వేసివుండటాన అతని అరుపు బయటకు వినిపించలేదు.

దెబ్బమీద దెబ్బ అతనికి స్పృహ తప్పించింది.

వెనుకనుండి సీతాదేవి, శ్రావణ్ పైకి లేచారు. ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ మారువేషాలలో ఉన్నారు.

డ్రైవర్ను బయటకు లాగారు. ముక్కువద్ద క్లోరోఫాం పెట్టారు. నోటికి ప్లాస్టర్ అంటించారు. చేతులు వెనక్కు విరిచి కట్టారు. అతన్ని ప్రక్కనే ఉన్న అంబాసిడర్ డిక్కీలో పడుకోబెట్టారు. అతనికి మరలా స్పృహ రావాలంటే కనీసం నాలుగైదు గంటలు పడుతుంది. అప్పటికి తెల్లవారుతుంది. ఆపాటికి తమ పని పూర్తవుతుంది. డిక్కీ డోర్ వేసి కీ వేశారు.

ఇద్దరూ హాయిగా ఊపిరితీసుకున్నారు.

అప్పటికి పదిహేను నిమిషాలు దొర్లాయి.

సేఠ్ చాంద్ జీ అవమానంగా త్రిబుల్ ఫైవ్ సిగరెట్లు తగలేస్తున్నాడు. అతనికి టైం ఎంతో విలువైనది. డబ్బు ఖర్చయినా బాధపడడు. పదిహేను నిముషాలంటే పదిహేను లక్షలుగా భావిస్తాడు.

డ్రైవర్ మీద కోపం వచ్చింది.

"బాస్టర్డ్" సిగరెట్ అప్పుడే వెలిగించి ఒక్కటే పీల్పు పీల్చాడు. డ్రైవర్ మీద ఉన్న కోపంతో సిగరెట్ ను దూరంగా విసిరాడు.

"వీడికి ఈ రోజు ఏమొచ్చింది? ఎప్పుడూ యింత ఆలస్యం చేయడు. వీడికి ఈ రోజుతో ఉద్యోగం కట్. ఇన్ సిన్సియర్ ఫెలోన్ను క్షమించకూడదు. రాస్కెల్!"

చాంద్ జీ విసవిస నడుచుకుంటూ రోల్స్ రాయిస్ వద్దకు వచ్చాడు. కారు వద్ద డ్రైవర్ లేడు. ఆశ్చర్యం కలిగింది. డోర్ తెరిచి ఉంది. డ్రైవర్ లేడు. "ఏమయ్యాడూ!" అనుకున్నాడు.

"జానకీరాం!" గట్టిగా పిలిచాడు.

నో రెస్పాన్స్! కారులో తలదూర్చి లైట్ వేయబోయాడు.

అంతే! వెనుకనుండి గట్టిగా ఒక తన్ను తన్నాడు శ్రావణ్. ఆ దెబ్బకు కారులోకి వచ్చి పడ్డాడు.

చాంద్ జీ తృళ్ళిపడ్డాడు. కారులో బోర్లా పడ్డాడు. నోట మాటరాలేదు.

"మిస్టర్! చాంద్ జీ! ముందు కారు ఫ్రంట్ సీటులో కూర్చోండి! మిమ్మల్నేం చేయం! మా మాట కాదని అరిచినా గొడవ చేసినా ఈ పిస్టల్ తో మీ శరీరంలో

ఆడుకోగలం" వెనుక వీపుకు పైన గుచ్చుకొంటోంది.

చెట్టంత మనిషి వణికిపోవటం మొదలుపెట్టాడు.

"ఎవరు మీరు? మీకేం కావాలి? డబ్బా?" బిక్క ముఖంవేసి అడిగాడు.

"కాదు. ముందు మీ యింటికి వెళదాం! మీతో పర్సనల్ గా మాట్లాడాలి."

"దేన్ని గురించి?"

"ఇక్కడ చెప్పం!"

"రహస్యమా?"

"అవును."

"ఫరవాలేదు చెప్పండి! ఇక్కడ యెవ్వరూ లేరు!"

"ఇది నీ పరువుప్రతిష్ఠలకు సంబంధించిన విషయం. అందుకే యిది సరియైన ప్లేస్ కాదన్నాం;"

సేట్ చాంద్ జీకి వీరు అతని యింటిని మాట్లాడటానికి యెంచుకున్నారంటే తాను సీక్రెట్ గా దాచిన డబ్బు కొరకు అనే అనుమానం కలగలేదు. తాను అచట డబ్బు దాచటం తనకు తప్ప మరొకరికి తెలియదు. కనీసం అతని భార్య, కుమారునికి కూడా తెలియదు. నిజంగానే ఏదో రహస్యం వుందనుకున్నాడు. తన పరువుప్రతిష్ఠకు మూడి వడి వుందంటున్నారు. తన కుమారుడు కాని, కుమార్తెలు కాని ప్రేమ వ్యవహారంలో చిక్కుకొని వున్నారేమో?....

"ఇచట యెవ్వరూ లేరుగా?"

"సేట్ జీ! యిక్కడ కూడదన్నాం. మరలా అడుగుతున్నారు. మాకు మీతో తీరిగ్గా మాట్లాడే

ఓపిక లేదు. ముందు పదండి! కాదని ఎదురు తిరిగితే చావండి!"

"అంతమాట యెందుకు పదండి!" అన్నాడు.

"మీరు ముందు కూర్చోండి! ఆమె డ్రైవ్ చేస్తుంది. నేను వెనుక సీట్లో కూర్చొంటాను. ఈ పిస్టల్ మా రక్షణ కోసం. మీరు పిచ్చి పిచ్చి వేషాలు వేయకుండా వుండటానికే! మిమ్మల్ని అనవసరంగా చంపము!"

"అలాగే....!" అంటూ ఫ్రంటు సీటులో కూర్చున్నాడు.

సీతాదేవి కారు స్టార్టు చేసింది. ముందు ఆమె. ఆమె ప్రక్కన సేట్ జీ వున్నాడు. వెనుక శ్రావణ్ పిస్టల్ తో వున్నాడు.

సేట్ చాంద్ జీ భవనం ముందు ఘూర్ఖా సేట్ జీని చూసి శాల్యూట్ చేశాడు.

కారు భవనంలోనికి పోయి ఆగింది.

"దిగు!" చిన్నగా అన్నాడు శ్రావణ్.

సేట్ జీ దిగాడు. అతనితో పాటే యిరువురూ దిగారు.

"మిస్టర్ చాంద్ జీ! ఇది నీ యిల్లు అని పిచ్చి పిచ్చి వేషాలు వేయవద్దు! నీ ప్రాణాలకు ముప్పు తెచ్చుకోవద్దు! మమ్మల్ని మా ఫ్రెండ్సులా పరిచయం చేయి మీ వాళ్ళకు!" అన్నాడు.

సేట్ జీ తల ఆడించాడు.

సేట్ జీతో పాటు సీతాదేవి, శ్రావణ్ యింట్లోకి వెళ్ళారు.

అర్ధరాత్రి ఒకటిగంట కావటాన యిల్లు నిశ్శబ్దంగా

వుంది. నౌకర్లు కూడా లేరు. చాంద్ జీ సంతానం మేడ మీద తమ గదులలో పడుకున్నారు.

డైనింగ్ హాలులో ముసలి నౌకరు ఒకడు పడుకొని వున్నాడు.

కాలింగ్ బెల్ కొట్టాడు.

ముసలి నౌకరు తలుపులు తెరిచాడు.

"అయ్యగారూ! భోజనం?" అడిగాడు.

"వద్దు! నీవు వెళ్ళు!"

"సేట్ జీ! మీ పడకగదికి పదండి!" అన్నాడు శ్రావణ్. సేట్ జీ బెడ్రూం వైపు దారితీశాడు.

సేట్ జీ తలుపుపై శబ్దం చేశాడు.

కొద్ది సేపటికి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

సేట్ జీ భార్య పడుకున్నది, మేలుకొని తలుపులు తెరిచింది. ఎ.సి. చేయటాన ఆ గది చల్లగా హాయిగా వుంది.

ఎదురుగా ముగ్గురిని చూసి తొట్రుపాటు పడింది. సేట్ జీ యేనాడూ యెవ్వరినీ తన బెడ్ రూంకు తీసుక రాడు. కానీ యీనాడు వీళ్ళతో వచ్చాడు. ఆమె ఆశ్చర్యపడింది.

"తుమ్ ఊపర్ చలో!" అన్నాడు. ఆమె పమిట తలపై కప్పుకున్నది నిండుగా. ఆమె తల వంచుకొని పైకి వెళ్ళింది.

ముగ్గురూ గదిలోకి వెళ్ళారు. తలుపులు వేశారు.

"చెప్పు భాయ్! ఎవరు మీరు? నన్నెందుకిలా భయ పెడుతున్నారు?"

"మేం ఎవరమనేది నీతో చెప్పలేం! నీతో మాకు

అత్యవసర పని వుండి వచ్చాం!"

"సరే! చెప్పండి! నా పరువు ప్రతిష్ఠలకు సంబంధించిన విషయం అన్నారు. ఏమిటది?" డెస్క్ మీద కూర్చుంటూ అన్నాడు.

"షో! అది మిమ్మల్ని నమ్మించటానికి అన్నమాటం చల్ల కొచ్చి ముంత దాచటం ఎందుకు? మేము వచ్చింది డబ్బు కోరకు. నీవద్ద నున్న డబ్బు కావాలి: దాన్ని బయటపెట్టు!" పిస్టల్ గురి పెట్టాడు.

అతను వణికిపోయాడు.

"డబ్బా! మోసం, దగా" అరిచాడు.

"నీవు ఎలా అనుకున్నా ఫరవాలేదు. మాకు డబ్బు కావాలి."

"ఇది ఘోరం. మీరు ఎవరు? నన్ను నమ్మించి నా గదికి వచ్చారు. ఇప్పుడే పోలీసులకు ఫోన్ చేస్తాను."

"వారు వచ్చి నీ శవాన్ని పోస్టుమార్టంకి పంపటానికా?" పిస్టల్ తో పొట్టలో పొడిచాడు గట్టిగా.

"డబ్బు ఇవ్వకపోతే చంపుతారా?"

"నిర్దాక్షిణ్యంగా!"

"అరే భాయ్! ఇది పడకగది. ఇక్కడ డబ్బెందు కుంటుంది? డబ్బు ఐరన్ సేఫ్ లో వుంది. ఐరన్ సేఫ్ వేరే గదిలో వుంది."

"నేటిజీ! మేము అంత అమాయకులం కాదు, సేఫ్ వున్న గదికి రావటానికి. సేఫ్ తెరిస్తే అలారం మ్రోగు తుంది. మా ఫోటోలు ఆటోమాటిక్ ఫోటో సిస్టం ద్వారా పడిపోతాయి. చుట్టూ కరెంట్ పాస్ అవు

తుంది. కోరి కష్టాలు తెచ్చుకోము. ఆ డబ్బు మాకు అక్కరలేదు."

"మరి యెలా భాయ్! సేఫ్‌లో డబ్బు వద్దు అంటున్నావు. డబ్బు కావాలంటున్నావు. ఇచట డబ్బేది? నా పర్సులో రెండు వేలో, మూడు వేలో వున్నాయి. అవి తీసుకోండి యిస్తాను. నన్ను వదిలివేయండి!"

"నీ పర్సులో వున్న డబ్బుకు ఆశపడేవారమైతే యింతదూరం రావలసిన పనిలేదు. మాకు నీ బెడ్‌రూంలో కార్పెట్ క్రింద భూమిలో దాచిన డబ్బు కావాలి, మూడుకోట్లు!"

సేట్‌జీకి మూర్ఛ వచ్చినంత పనయింది. ఇద్దరినీ తేరిపార చూశాడు. వీరు సామాన్యులు కారనుకున్నాడు. తాను పెట్టిన డబ్బు ఎంతో చెపుతున్నారు. సేట్‌జీ శరీరంలో కంపనం పుట్టింది.

"భాయ్! మూడుకోట్లా?" నోరు తెరిచాడు.

"యస్, సేట్‌జీ! అవి తీయి!"

"అంత డబ్బు నా దగ్గర ఎందుకుంటుంది భాయ్? నా వ్యాపారం టర్నోవర్ కూడ అంత వుండదు."

"సేట్‌జీ! వృధా మాటలతో కాలహరణ చేయవద్దు. టర్నోవర్ కన్నా రెండు రెట్లు బ్లాక్ మనీ వుంటుంది. నా ఆస్తి రెండు కోట్లు అంటే ఇరవై కోట్లు అని అర్థం. బెడ్ క్రింద పెట్టిన డబ్బు నీవు స్విస్ బ్యాంకులోంచి తెచ్చింది. దాన్ని బయటకు తీయి!"

సేట్‌జీ మ్రానులా చలనరహితమైనాడు.

శ్రావణ్ అతనివద్దకు వచ్చాడు. సేట్‌జీ మంచంమీద

నుండి కదిలేలా లేదు. నిముషాలు దొర్లుతున్నాయి. ముఖంలో ఏడుపు ఛాయలు కనిపిస్తున్నాయి.

శ్రావణ్ అతన్ని మంచంమీద నుండి క్రిందకు తోశాడు. సేట్ జీ ముందుకు పడ్డాడు. రెండు మంచాలను ప్రక్కకు జరిపాడు. మంచాల క్రింద ఖాళీ ఏర్పడింది. మధ్య భాగంలో వేరే చిన్న కార్పెట్ పరిచి వుంది.

"ఇది యెలా తెరుచుకుంటుంది సేట్ జీ!"

"............"

"మాట్లాడు" సేట్ జీ డొక్కలో పిస్టల్ తో పొడిచాడు. సేట్ జీ నోరు విప్పటంలేదు.

"ఇలా కాదు" పిస్టల్ కాలుకు గురిచూసి కాల్చాడు. 'ఢాం' అనే శబ్దం వచ్చింది. గుండు కాలును చిన్న గాయం చేసింది. నెత్తురు బయటకు వచ్చింది. అది సౌండ్ ప్రూఫ్ కావటాన శబ్దం బయటకు వినిపించ లేదు.

సేట్ జీ వణికిపోయాడు.

సేట్ జీ మంచంవద్దకు వెళ్ళి అడుగున చేయిపెట్టి ఓ బటన్ నొక్కాడు. సేట్ జీ జపాన్ లోవున్న ఓ ఫ్రెండ్ ద్వారా ఆ పరికరం అమర్చాడు.

అరకు వున్న మూత ప్రక్కకు జరిగింది.

శ్రావణ్ కార్పెట్ తొలగించాడు.

మనిషి పట్టే ఖాళీ యేర్పడింది. సేట్ జీని అందులోకి తోశాడు.

సేట్ జీ బావురుమని ఏడ్చాడు.

శ్రావణ్ తర్వాత అందులోకి దిగాడు.

వారు మూడు మెట్లు క్రిందకు దిగారు. అచట విశాల మైన గది వుంది. గదిలో ఐరన్ సేఫ్ వుంది. అచట చిన్న లైటు వెలుగుతోంది. అది ఆటోమాటిక్‌గా వెలిగే లైటు.

"తెరువు!" అన్నాడు.

సేట్ జీ చిన్న పిల్లవాడిలా యేడవటం మొదలు పెట్టాడు.

ఆ సేఫ్ తెరుచుకోవాలంటే సేట్ జీ వద్ద నున్న కీ ద్వారా నే తెరుచుకుంటుంది.

సేట్ జీని ఆపాదమస్తకం వెదికాడు. కనిపించ లేదు....

శ్రావణ్ వికృతంగా నవ్వాడు

"సేట్ జీ! యింతవరకూ వచ్చి యిప్పుడు మొండికేస్తే జరిగేదేమిటో ఆ మాత్రం వూహించే వుంటావనుకుంటాను. తొందరగా పని కానియ్!"

"నేను తెరవలేను భాయ్!" సేట్ జీ పెద్దగా ఏడ్వసాగాడు.

"ఏయ్! ఆపు!" అరిచాడు.

సేట్ జీ ఏడుపు ఆగలేదు. ఎక్కువ అయింది.

"ఆపు!" అంటూ కాలితో తన్నాడు.

అంత శరీరం క్రింద పడి మరోసారి దొర్లింది.

"తెరువు!"

"నేను తెరవలేను."

"తెరవలేవూ? ఎలా తెరవవో చూస్తాను" పిస్టల్ మరోసారి పేలింది. గుండు భుజంలోకి దూసుకపోయింది. రక్తం బయటకు చిమ్మింది.

"అమ్మా!" అంటూ సేట్ జీ భుజం పట్టుకున్నాడు. అతను గోడకు చేరగిలపడ్డాడు. బయటకు వచ్చే రక్తాన్ని రాకుండా పట్టుకొని దుఃఖిస్తున్నాడు.

"సేట్ జీ! మేము రాక్షసులం. నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపగలం. మా రాక్షసత్వం రుచి చూశావుగా! నీ ప్రాణాలు తీయాలని మాకు లేదు. ప్రాణాలు చాలా విలువైనవి. వాటిని ఈ డబ్బు కొరకు ఖర్చు చేసుకోవద్దు."

"... ...."

"సేట్! తెరువు!" ఉగ్రుడయినాడు.

సేట్ జీ రోదన ఎక్కువైంది.

శ్రావణ్ చేతిలోని పిస్టల్ కు మరోసారి పని కలిగించాడు. ఈసారి తొడలో గుండు దూరింది.

"బాబోయ్! నన్ను చంపకండి, చంపకండి!" సేట్ జీ బాధగా అరవటం మొదలుపెట్టాడు.

సేట్ జీకి ప్రత్యక్ష నరకం కనిపిస్తుంది. గది చాలా వరకు ఎర్రని రక్తంతో తడిసింది.

"సేట్ జీ! యిప్పటికయినా మించిపోయింది లేదు సేఫ్ తెరిచి ప్రాణాలు కాపాడుకో!"

సేట్ జీ కంఠం మరీ యెక్కువ అయింది. మైండ్ మొద్దుబారిపోయింది. శ్రావణ్ కు, సీతాదేవికి దీనంగా రెండు చేతులు యెత్తి నమస్కరించాడు. సేట్ జీ కళ్ళకు అతను ప్రాణాలను హరించే ఆక్టోపస్ లా కనిపించసాగాడు. రాక్షసత్వం. కరడుకట్టిన కాఠిన్యం నిలువునా పోతపోసినట్లున్నాడు శ్రావణ్. అతన్ని చూసి భయవిహ్వలులైనాడు. శ్రావణ్ లో మానవత్వం పాలికితీయా

అనే ప్రయత్నంతో నమస్కరించాడు.

శ్రావణ్ కోపం కట్టలు తెంచుకున్నది. ఈసారి పిస్టల్ గుండెలకు గురిపెట్టాడు.

"నీ హృదయపు అంచులను ముద్దాడుతుం దీ పిస్టల్ గుండు సేట్ జీ!"

"వద్దు! చంపవద్దు!"

"అయితే చెప్పినట్లు చేయ్! సేఫ్ తెరువు!"

సేట్ జీ తెరిచే ప్రయత్నం చేయలేదు. రక్తం స్రవిస్తున్న భుజం పట్టుకోవటం, తొడ పట్టుకోవటం దుఃఖించటం చేస్తున్నాడు.

శ్రావణ్ కు సహనం నశింపసాగింది. సేట్ జీ చేస్తున్న ఆలస్యానికి కోపం వస్తోంది. సహనం నశిస్తుంది. సేట్ జీని కాలుతో గట్టిగా తన్నాడు. సేట్ జీ ప్రక్కకు పడ్డాడు. ఆ తన్ను కూడ సేట్ జీలో యే మార్పూ తేలేదు. సేట్ జీ తనను కానట్లున్నాడు.

ఏం చేయాలి?

"సేట్ జీ! పది అంకెలు లెక్కపెడతాను. పది పూర్తయ్యేలోపల తెరిచినట్లయితే సరి! లేకపోతే నీ ప్రాణాలకు నా పూచీ లేదు."

"............"

"ఒకటి...."

"............"

"రెండు...."

"............"

"మూడు...."

సేట్ జీ వులకడు పలకడు.

"మూడు.... నాలుగు.... ఐదు...."

అంత డబ్బు చేజారిపోతుందనే దిగులు, బాధ ముఖంలో కనిపిస్తోన్నాయి.

"సేట్ జీ! ఎందుకలా గింజుకుంటావు? ఇంత డబ్బు నీవు న్యాయంగా సంపాదించావా చెప్పు! లేదు. నీ తెలివి అనే యమపాశంను అమాయకులమీద విసిరావు. ప్రాణాలు పోయేవాడు కొట్టుకున్నట్లు కొట్టుకొని నీకు డబ్బు ఇచ్చారు. అలా సంపాదించిన డబ్బు ఇవ్వటానికి ఎందుకలా బాధపడతావు?" అన్నాడు.

ఇప్పటికే సగం ప్రాణాలు పోయాయి. సేట్ జీ ముఖంమీద చేతులు పెట్టుకున్నాడు. రక్తం ముఖమంతా పులుముకున్నది. ముఖమంతా వికృతంగా వుంది.

"ఆరు.... ఏడు.... ఎనిమిది?"

సేట్ జీ యేడవటం మినహా సేఫ్ డోర్ తెరిచేలా లేదు.

"...... ...."

"సేట్ జీ! అంకెలు ఇంకా రెండే వున్నాయి. నేను ఆ తర్వాత ఒక్క సెకండు కూడా ఆగను. త్వరగా తీయ్!"

"...... ...."

సేట్ జీ కళ్ళు దీనంగా అతన్ని చూస్తున్నాయి. నిస్సహాయంగా వున్నాడు.

"తొమ్మిది.... ...."

"...... ...."

"తీయవా? యిక ఉపేక్షింపను...."

"...... ......"

"పది...."

శ్రావణ్ ఒక అడుగు ముందుకు వేశాడు.

"ఖాయ్! మూకు ఒక కోటి రూపాయలు ఇస్తాను. తీసుకుపోండి! నన్ను బ్రతకనివ్వండి!"

"సేట్ జీ! నీ కిచ్చిన గడువు పూర్తయింది. నీతో కండిషన్ పెట్టాను. ఆలోపు మాట్లాడలేదు. ఇప్పుడు నేను నీ ప్రాణాలకు సెక్యూరిటీ ఇవ్వలేను."

అతని చేతిలోని పిస్టల్ క్రూరంగా గర్జించింది. సేట్ జీ గుండెలను చీల్చుకుంటూ పోయింది గుండు. సేట్ జీ గుండెల నుండి ట్యూబు నుండి బయటకు చిమ్మినట్టు రక్తం వచ్చింది.

సేట్ జీ గది అదిరిపోయేట్లు అరిచి క్రిందపడ్డాడు. ప్రాణాలు పోగొట్టుకోటానికైనా సిద్ధపడ్డాడు కాని సేఫ్ తెరవటానికి ముందుకు రాలేదు.

"శ్రావణ్! అతన్ని చంపావా? ఇప్పుడెలా?"

అతను మరోసారి నవ్వాడు. అంతలోనే అతను గంభీరంగా మారిపోయాడు. సేట్ జేబులు పాంటు జేబులు వెదకసాగాడు. జేబులలో ఏ 'కీ' లేదు. అతని ముఖమంతా స్వేదబిందువులతో నిండి వుంది.

పట్టుదలగా వెదకసాగాడు. చివరకు అతని కళ్ళు మెరిశాయి. పాంటు క్రింద వున్న అండర్ వేర్ కు చుట్టి ఉందో వెండి మొలత్రాడు. దానికి వ్రేలాడుతున్నది ఓ 'కీ'.

శ్రావణ్ ఆ కీ తీసుకున్నాడు.

సేఫ్ వెంటనే వచ్చింది.

సేఫ్ లో రెండు సూట్ కేసులు వున్నాయి. వాటిని

బయటకు తీశాడు. ఓ సూట్ కేసు తెరిచాడు. కళ్ళు జిగేల్ మన్నాయి. నోట్లకట్టలు ప్రత్యక్షమైనాయి. అతని కళ్ళు ఆనంద డోలికల్లో తేలిపోయాయి. సూట్ కేసులు మూశాడు.

పిస్టల్ పై వున్న తన వ్రేలిముద్రలు తుడిచాడు. పిస్టల్ అచటనే పడవేశాడు. సూట్ కేసులు పట్టుకొన్నాడు.

"కమాన్! క్విక్!" అన్నాడు.

సీతాదేవి గుండెలు కొన్ని వందలమైళ్ళ వేగంతో కొట్టుకుంటున్నాయి. గోటితో పోతుంది అనుకున్నది గొడ్డలి ఉపయోగించవలసి వచ్చింది. మనస్సంతా గందరగోళంగా వుంది. కొన్ని కోట్లు స్వంతం అయినాయి. అలాంటప్పుడు కలిగే ఆనందం ముందు ఈ మెంటల్ ఎగొని ఎంత?

ఇద్దరు మెట్లు ఎక్కి పైకి వచ్చారు.

చెరి ఒకరి చేతిలో ఓ సూట్ కేసు వుంది.

బెడ్ రూం యెప్పటిలాగే వుంది.

మంచాల వద్దకు వచ్చారు. బటన్ నొక్కాడు. అరకున్న మూత పడిపోయింది. కార్పెట్ దాని మీద ఎప్పటిలా పరిచాడు. మంచాలను ఒకటిగా దగ్గరకు జరిపాడు.

బెడ్ రూం తలుపులు తెరిచి బయటకు వచ్చారు యిద్దరూ.

ఎవ్వరూ లేరు. ముసలి నౌకరు కునికిపాట్లు పడుతూ హాలులో వున్నాడు.

అతన్ని గమనించకుండా హాలుదాటారు. తర్వాత ఆ

యింటి గుమ్మం దాటారు. బయట సేట్ జీ రోల్స్ రాయిస్ వుంది.

కారు ఫ్రంట్ డోర్ తెరిచి సూట్ కేసులు లోపల తోశారు. ఇద్దరు కారులో కూర్చున్నారు. డ్రైవింగ్ సీట్లోకి వచ్చింది సీతాదేవి. వెంటనే కారు స్టార్టు అయింది. కారు బయట గేటు వద్దకు వచ్చింది. ఘూర్ఖా గేటు తెరిచాడు. కారు బయటకు దూసుకు పోయింది.

ఘూర్ఖా వెనుకనుండి వారికి శాల్యూట్ చేశాడు.

కారులోనే తమ మారువేషాలను తీసేశారు.

కారు క్లబ్బు ఆవరణలోకి వచ్చింది. సేట్ జీ ఎప్పుడూ ఉంచే స్థలంలో కారును ఉంచింది సీతాదేవి. ఇద్దరూ కారు దిగారు. సీతాదేవి కారు కీని కారులోనే విసిరింది.

బయటకు వచ్చి టాక్సీ ఎక్కారు. సూట్ కేసులు చేతులలోనే ఉన్నాయి. ఇద్దరకూ మనసులు కుదుటపడ్డాయి.

13

మరురోజు సాయంకాలానికి సేట్ చాంద్ జీ కనిపించటంలేదని అతని భార్య లకమన్ ప్యారి రిపోర్టు యిచ్చింది.

చాంద్ జీ పట్టణంలోని ప్రముఖులలో ఒకడు. 'అర్థరాత్రి యిరువురితో కలిసి యింటికి వచ్చాడు. మరలా బయటకు వెళ్ళాడు. అంతే! మరలా కనిపించలేదు' అని రిపోర్టు యిచ్చింది అతని భార్య. ఘూర్ఖా కారుపోతున్నప్పుడు అందులో ఎందరు వున్నారో చూడలేదు.

పోలీస్ డిపార్టుమెంట్ మొత్తం స్పందించింది.

క్షణాలలో ఆ న్యూస్ నగరం అంతటా వ్యాపించింది. పోలీసులు నగరం అంతటా గాలించారు. వారికి సేట్ జీ ఆచూకీ దొరకలేదు. అన్ని పేపర్లు ఆ న్యూస్ ప్రకటించాయి. పోలీసులు గాలింపు చర్యలు తీవ్రం చేశారు. ప్రయోజనం శూన్యం. లక్ష్మన్ ప్యారి తన ఆవేదన వ్యక్తం చేసింది డి.ఐ.జి.గారి వద్ద.

"రెండు, మూడు రోజులు ఓపికపట్టండి తప్పక తెలుసుకుంటాం!" అన్నారు డి.ఐ.జి.గారు.

"సార్! నాకేదో భయంగా వుంది. వారు దొరుకుతారా?"

"తప్పక మేడమ్!"

"సార్! మీరు ఏమీ అనుకోనంటే మీతో చిన్న మనవి. మీరు సేట్ జీ విషయంలో శ్రావణ్ ను కలవకూడదూ?"

"శ్రావణా?"

"అవును. అతన్ని గురించి నాతో చాలామంది చెప్పారు?"

"ఏమని మేడమ్?"

"అతను మీకు సేట్ జీ ఆచూకి యివ్వగలడు."

"అతనెవరు? అతనికెలా తెలుసు?"

"శ్రావణ్ కు కొన్ని మానవాతీత శక్తులున్నాయి. అతను మీకు సేట్ జీ ఆచూకి యివ్వగలడు. ఇప్పటికి కొన్ని నిజం అయినాయి."

"హీ....హీ...." అయన నవ్వాడు. "అంటే! మీకు మా మీద నమ్మకం లేదన్న మాట."

"మీరు ఎలా అనుకున్నా నాకేం బాధ లేదు. వాడి నేట్ లీ ఆచూకీ కావాలి. అది మీకన్నా అతనివలననే తెలుస్తుందని నా ఉద్దేశ్యం!"

"మేడమ్! మీరు కావాలని మా డిపార్టుమెంటును అవమానపరుస్తున్నారు. మేము అతన్ని కలవము. కావలిస్తే మీరే కలవండి!"

"ఇలా అంటున్నానని బాధపడకండి! నా ఆదుర్దా అలాంటిది. మీమీద నమ్మకంలేక కాదు. అతన్ని కలిసినందువలన మీకు వచ్చే నష్టం ఏమీ లేదు. కలవనందువలన నన్ను బాధపెట్టినవారవుతారు."

"దట్స్ ఆల్! మీకోసం కలుస్తాం! అయినా నేను కాదు మా ఇన్‌స్పెక్టర్ శర్మ."

"థాంక్స్!" అన్నది.

ఆమె డి.ఐ.జి.గారి వద్దనుండి సెలవు తీసుకున్నది. డి.ఐ.జి.గారు ఎస్.పి.గారితో చెప్పారు.

డి.ఐ.జి. గారికి యస్.పి.గారికి శ్రావణ్‌ను కలవటం చాలా అవమానకరంగా వుంది. వారికి వారి ప్రతిభపై యెంతో విశ్వాసం. వారి సర్వీసులలో యెంతోమంది యింటర్‌నేషనల్ క్రిమినల్స్‌ను పట్టుకోగలిగారు. ఎన్నో సార్లు చావునుండి బయటపడగలిగారు. ఇప్పటికి మూడు సార్లు రాష్ట్రపతి అవార్డు పొందారు.

అంతటి ప్రతిభగలవారు ఈ చిన్న కేసు విషయంలో శ్రావణ్ సహాయం పొందటమా? నిజంగా యిది ఊహింపని విషయం. శ్రావణ్‌ను కలవటం వారికి ఇష్టం లేదు.

రెండు రోజులు గడిచాయి.

ప్రయోజనం శూన్యం. సేట్ జీ భార్య ప్రతి గంటకు ఒకసారి ఫోన్ చేస్తుంది.

యస్.పి. గారికి తల తిరుగుతుంది.

ఇన్స్పెక్టర్ శర్మను పిలిచారు.

శర్మ వినయంగా నమస్కరించాడు.

"శర్మగారూ! మీరు వెంటనే శ్రావణ్‌ను కలవండి! సేట్ చాంద్ జీ ఎక్కడ వున్నాడో చెప్పమనండి!"

శర్మ ఆశ్చర్యపోయాడు. శర్మకు బాబాలన్నా స్వామీజీలన్నా గౌరవం. ఇలాంటి మానవాతీత శక్తులుంటాయంటే నమ్మేవారిలో ప్రథముడు. తనకు తెలిసినంతవరకూ యస్.పి.గారు వారికి విలువ నివ్వడు. భుక్తి కోసం వారు చెప్పే మాటలని కొట్టిపారవేస్తాడు. అలాంటి యస్.పి.గారు తనను శ్రావణ్ వద్దకు వెళ్ళి రమ్మని అంటున్నాడంటే అతను ఆశ్చర్యపడకుండా ఉండలేకపోతున్నాడు.

"అలాగే కలుసుకుంటాను సార్! చూడండి సార్! మీలో ఈ నాడు మార్పు వచ్చింది. అందుకు సంతోషం. శ్రావణ్ మనకు బాగా ఉపకరిస్తాడు సార్!"

"శర్మా! శాస్త్ర నోటికి కళ్ళెంవేసి చెప్పిన పని చెయ్యి" విసుగ్గా అన్నాడు.

"మూడీ హెలో!" అనుకుంటూ శాల్యూట్ చేసి బయటపడ్డాడు.

అందరు పైకి దేముడు లేదంటారు. ఇంటికిపోయి

కొబ్బరికాయలమీద కొబ్బరికాయలు కొడతారు అను కున్నాడు.

14

"శ్రావణ్ గారూ! నమస్కారం" రెండు చేతులెత్తి నమస్కరించాడు శర్మ.

"నమస్కారం!" ప్రతి నమస్కారం చేశాడు.

"నాకు మీరంటే గౌరవం. ఒక్కమాటలో చెప్పా లంటే భక్తి. మీరు గొప్పవారని నాకు తెలుసు. నేను చాలా కాలంనుండి యీ ఇన్‌స్పెక్టర్‌గానే పడి వున్నాను."

"మీరు వచ్చిన పని?"

"అదా....? చెప్తాను సార్! మీకు అంతా తెలుసు. చూడండి. క్షణంలో నేను వచ్చిన పని కనిపెట్టారు. ఈ మధ్య సేట్ చాంద్ జీ కనిపించకుండా పోయాడు. అతని భార్య లకమన్ ప్యారీకి మీమీద విశ్వాసం. ఆమె మిమ్మల్ని కలవమన్నది. సేట్ జీ ఆచూకి చెప్పగలవారు మీరేనని యస్. పి. గారు కూడా అన్నారు."

అతను ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"దీన్ని గురించి అంతగా ఆలోచింపవలసిన పనిలేదు సార్! చెట్టంత మనిషి ఎక్కడికిపోతాడు. సేట్ జీకి డబ్బుపై వ్యామోహం యెక్కువ బిజినెస్ పనిమీద అమెరికాకో, లండన్‌కో, వెళ్ళి ఉంటాడు. ఈ రోజు కాకపోతే మరు రోజు ఇంటికి వస్తాడు. రాక చస్తాడా?"

"మీరు రేపు రండి!" అన్నాడు శ్రావణ్.

"అలాగే! సేట్ జీ ఆయాకీ అంత యింపార్టెంట్ కాదు సార్! కాని నా విషయం మీరు చెప్పాలి!"

"మీరు రేపు రండి!"

"అలాగే! నేను చాలా సంవత్సరాలనుండి యిదే పోస్టులో పడివున్నాను."

"మీరు రేపు రండి!" మరలా అన్నాడు.

"చిత్తం సార్!" అని నా టైం బాగా లేదు అని అనుకుంటూ బయటకు వచ్చాడు.

శర్మ వెళ్ళిన తర్వాత శ్రావణ్ ఆలోచనలోపడ్డాడు. సేట్ చాంద్ జీని చంపక తప్పలేదు. ఈ హత్యా నేరం నుండి బయటపడాలి. ఇన్‌స్పెక్టర్ శర్మ తనవద్దకే రావటం ఒకందుకు మంచిదే! సీతాదేవి నంబర్‌కు రింగ్ చేశాడు.

"హలో!" అన్నాను.

"నేను సీతాదేవిని మాట్లాడుతుంట. మీ రెవరు?"

"సీతాదేవీ!"

"నీవా శ్రావణ్! ఏమిటిలా ఫోన్ చేశావు?"

శ్రావణ్ శర్మ వచ్చి వెళ్ళిన విషయం చెప్పాడు.

"శ్రావణ్! పాదకపోయిన తీగె కాళ్ళకు తగిలిందట. నేను కొన్ని నిముషాలలో నీ వద్దకు వస్తాను. ఓ ప్లాన్ చెబుతాను. అలా చేయుటం శ్రేయస్కరం."

"వెంటనే వస్తావు కదూ?"

"ష్యూర్! పదినిముషాలలో నీ ముందుంటాను" ఫోన్ పెట్టింది.

సీతాదేవి వెంటనే బయలుదేరి శ్రావణ్ వద్దకు వచ్చింది. శ్రావణ్ ఆమె కొరకే ఎదురు చూస్తూ

న్నాడు.

"రా! సీతాదేవీ!"

"శ్రావణ్!" ఆమె వచ్చి అతని కెదురుగా కూర్చు న్నది.

"ఇప్పుడేం చేయటం?" అడిగాడు.

"శ్రావణ్! ఇన్‌స్పెక్టర్ నీ శక్తిపై నమ్మకం కలిగి వుండటం మనకు మంచిదే! సేట్ చాంద్ జీని చంపినది మనమే అని పోలీసులే కాదు ఆ దేముడు కూడ తెలుసుకో లేడు. ఘూర్ఖా గాని, సేట్ జీ భార్యగాని మనల్ని సరిగా చూడలేదు.

నీవు ఈ రాత్రి సేట్ జీని చంపింది అతని తమ్ముడు మణిరాం, అతని భార్య మనోహారిభాయి అని వారి బొమ్మ లను సేట్ జీని చంపుతున్నట్లు గీచి యివ్వు! డబ్బు కొరకు సేట్ జీని చంపింది వారేనని లోకం నమ్ముతుంది. పోలీ సులు కేసు పెడతారు."

"ఊఁ! బాగానే వుంది. కాని వారిని నేను చూడ లేదు."

"వారు ఒకసారి నా వద్దకు వచ్చారు. ఒకసారి ఓ పార్టీలో నాతో కలిశారు. వారి ఫోటోలు నా వద్ద వున్నాయి."

"వాటిని నాకివ్వు."

"అలాగే! జాగ్రత్త! వారి ముఖాలు జాగ్రత్తగా గీయి. సేట్ జీ తమ్ముని భార్య పెదవులమీద కొట్టవచ్చి నట్లు ఓ పుట్టుమచ్చ వుంది."

"అదులో నాకా జాగ్రత్తలు చెప్పవలసిన పని లేదు."

"వెళ్ళివస్తాను. ఈ కేసు పూర్తయేవరకు మనం కలుసుకోవద్దు! నేను నీవద్దకు రాను."

"నీ ఇష్టం."

ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

ఆ రోజు సాయంకాలం సీతాదేవి సేట్ జీ తమ్ముడు మణిరాం, మనోహారిబాయిలతో వున్న వివిధ పోజుల ఫొటోలు ప్రాకాష్ కు అందజేసింది.

సేట్ జీని మణిరాం హత్య చేసినట్లు, ప్రక్కన మనోహారిబాయి వున్నట్లు చిత్రం గీయాలి.

ఆ రాత్రి ధ్యానంలో కూర్చోలేదు.

ఆలోచిస్తూ పన్నెండు గంటలవరకూ గడిపాడు. తర్వాత చిత్రం గీయటానికి ఉద్యుక్తుడైవాడు.

చిత్రం తయారయింది.

చిత్రంలో సేట్ జీని అతని తమ్ముడు మణిరాం చంపుతున్నట్లు గీశాడు. ప్రక్కన మనోహారిబాయి వున్నట్లు ఆమెను గీశాడు. చిత్రం బ్రహ్మాండంగా వుంది. సేట్ జీ పడకగది క్రింద వున్న సీక్రెట్ గది కూడా రియల్ గా ఎలా వుందో చిత్రంలోకూడ అలాగే వుంది.

మరురోజు దాన్ని ఇన్ స్పెక్టర్ శర్మకు యివ్వాలి.

ప్రాకాష్ ఒకసారి చిత్రాన్ని చూశాడు. సీతాదేవి యిచ్చిన ఫోటోలను చూశాడు. రెండింటిలో వున్న వ్యక్తులు ఒక్కలాగే వున్నారు. చిత్రంలో మణిరాం, అతని భార్య ఫోటోలో ఉన్నట్లే వున్నారు. తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు.

చిత్రాన్ని డ్రాయర్ లో వుంచాడు.

మరురోజు ఇన్‌స్పెక్టర్ శర్మ వచ్చాడు.

"నమస్కారం సార్!" అన్నాడు.

"నమస్కారం!"

"సార్! సేట్ జీ నేను అనుకున్నట్లు అమెరికా వెళ్ళారా?"

"ఇన్‌స్పెక్టర్ గారూ! ఈ చిత్రం మీ యస్.పి.గారి కివ్వండి!" సొరుగునుండి రాత్రి గీసిన చిత్రం తీసి యిచ్చాడు.

"నాకు తెలుసు సార్! మీలో గొప్పశక్తులున్నాయి" అంటూ చిత్రాన్ని తీసుకున్నాడు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ చిత్రం చూసాడు.

నెత్తిపై పిడుగుపడ్డట్టు అదిరిపడ్డాడు.

"సార్! ఇది...." అతని నోటమాట రాలేదు.

"యస్ ఇన్‌స్పెక్టర్. సేట్ జీ తమ్ముడే హంతకుడు. డబ్బు కొరకు హత్య చేసాడు. అతని ప్రక్క నున్నది అతని భార్య!"

"సార్..."

"వెళ్ళండి! వెళ్ళి మీ యస్.పి.గారికి చూపండి! వారిద్దరినీ అరెస్టు చేయుమనండి!"

ఇన్‌స్పెక్టర్ శర్మ చైతన్య రహితంగా లేచాడు. దయ్యం పట్టినవాడిలా శ్రావణ్‌ను చూసి, పరుగున బయటకు వచ్చాడు. పోలీస్ జీపులో ఎలా కూర్చున్నాడో అతనికే తెలియదు.

"యస్.పి. బంగ్లా!" అన్నాడు డ్రైవర్‌తో.

డ్రైవర్ జీపును బంగ్లావైపు పోనిచ్చాడు.

యస్.పి.గారు బంగ్లాలో తీరిగ్గా కూర్చుని ఉన్నాడు.

"సార్!" అంటూ వచ్చాడు శర్మ.

"వ్వాట్ శర్మగారూ! ఏమిటా చెమటలు? టేక్ రెస్టు. నెమ్మదిగా చెప్పండి!"

"ఇదిగో సార్! ఈ చిత్రం చూడండి! ఎంతో భయంకరంగా వుంది" చిత్రం యస్.పి.గారి ముందు పెట్టాడు.

యస్.పి.గారు ఆ చిత్రంలోని వ్యక్తులను చూసి దిగ్భ్రాంతి చెందారు. ఇదెలా సాధ్యం?

కొన్ని క్షణాలవరకూ నోటమాటరాలేదు.

15

మరుసటిరోజు పేపర్లలో సేట్ జీ హత్యను చిత్రంతో సహా మొదటి పేజీలో ప్రచురించారు పత్రికలవారు. ఆ వార్త నిజంగా సంచలనమే సృష్టించింది. ప్రతి ఒక్కరూ చదివి ఆశ్చర్యంతో మ్రాన్పడిపోయారు.

డబ్బుపై వ్యామోహం, అధికారం చేజిక్కించుకోవాలనే ఆరాటం, సుఖాలను పొందాలనే తపన అందుకు ఘోరాలను చేయటం ఎంతటి గొప్పవాడినైనా క్రిందకు పడదోస్తుంది. పదవులు అధిరోహించాలనే అభిలాష ఉండటం మంచిదే! అందుకు ప్రజాసేవ, ప్రజల మన్ననలను పొందటం మార్గంకాని, మానవాతీతశక్తులతో హత్యచేసి, డబ్బు దోచుకొని యం.యల్.ఎ.లను కొనాలనుకోవటం మార్గం కారాదు. రాజకీయ నాయకులు స్వామీజీలను ఆశ్రయించటం నేడు పరిపాటి అయింది.

జీవం ఈ ప్రపంచంలో వుద్భవించిన దగ్గరనుండి మానవుని పుట్టుక, మనుగడ, మరణం అన్నీ విచిత్రంగా కనిపిస్తాయి. సైన్సు నానాటికి అభివృద్ధి చెందుతుంది. మానవుడు సర్వసుఖాలు అతని కాళ్ళదగ్గరకు వచ్చేలా

సృష్టించుకుంటున్నాడు. కాని భగవంతుని సృష్టిని ఛాలెంజ్ చేయలేకపోతున్నాడు. శ్రీరాముడు కూడ మామూలు మనిషే అని చదువుతున్నా, రాముని దేవునిగా మార్చిన గుణాలు నీతిగా మనుగడ సాగించటం, అతని లోని సోదర ప్రేమ, ఆలుమగల ఆదర్శం, అవినీతిని అణచటంలో కాఠిన్యం అలవర్చుకోలేక పోతున్నాడు. అసామకునిగా రాలిపోతున్నాడు.

ప్రపంచంలో కొందరు గొప్పవారుగా అవటానికి నిరంతరం శ్రమిస్తూనే వుంటున్నారు. ఒక్కోసారి ఆ శాంతి ప్రకోపించి అల్పులుగా, అధఃపాతాళానికి జారిపోతున్నారు.

శ్రావణ్‌కు కొన్ని శక్తులు వచ్చాయి. శ్రావణ్ ఆ శక్తులను యితరులకు మేలుచేయటానికి, అన్యాయాలను ఎదుర్కొనటానికి బాగానే ఉపకరించాయి. సీతాదేవికి దాసుడై పదవి పొందాలనే కోరికతో డబ్బు సంపాదిద్దామని సేట్ జీని హత్యచేయడానికి పాల్పడ్డాడు. ఆ శక్తులు అతనికి ఎదురు తిరిగాయి. శ్రావణ్ తనను తాను మోసగించుకోగలిగాడు. అతని శక్తులు మోసగించలేదు. ఆ శక్తులు నిష్కళంకంగా మనుగడ సాగిస్తేనే ఉపకరిస్తాయని తెలుసుకోలేకపోయాడు.

చిత్రంలో యస్.పి.గారికి, ఇన్స్పెక్టర్ శర్మకు కనిపించింది శ్రావణ్ సేట్ జీని హత్యచేయటం. ప్రక్కన సీతాదేవి వుంది.

యస్.పి.గారు హుటాహుటిన వెళ్ళి సేట్ జీ పడకగది క్రిందవున్న సీక్రెట్ గదిని పగులగొట్టి సేట్ జీ

శవాన్ని బయటకు తీశాడు.

శ్రావణ్ ఇంటిమీదకు దాడిచేశారు.

శ్రావణ్ ఇంటిలో క్యాష్‌తో నిండుగా ఉన్న ఒక సూట్‌కేసును స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

శ్రావణ్‌ను కస్టడీలో తీసుకున్నారు. ఇంటరాగేషన్‌లో సీతాదేవి విషయం బయటపడింది. ఆమె ఇంటిపై కూడ దాడిచేశారు. అక్కడ రెండో సూట్‌కేస్ దొరికింది. ఆమెను అరెస్టుచేశారు.

కోర్టువారు శ్రావణ్‌కు ఉరిశిక్ష విధించారు.

సీతాదేవికి యావజ్జీవ ఖైదుగా శిక్ష విధించారు.

ముఖ్యమంత్రిగారు శ్రావణ్, సీతాదేవి కలిసి తనపై పన్నిన కుట్రకు బాధపడ్డారు.

—:అయిపోయింది:—